

வெள்ளைத்

ஷார்க்ஸியர்: டெமினிக் ஜீவா

கவிஞர் க. வெங்கடேசன்

அடுக்கல் - 2003

விலை - 20/-

VIJAYA GENERAL STORES

Agro Service Centre

Dealers In Agro Chemicals, Vegetable Seeds,
Sprayers & Fertilizers Etc;

1976

85, Wolfendhal Street, Colombo - 13.

Tel: (94-1) - 327011 Telefax: (94-1) - 331596

E-mail: vijaya76@hotmail.com

'V' CARE FOR YOUR CROPS.

Rani Grinding Mills

Chillie Powder, Curry Powder,
Curry Stuff, Turmeric Powder

ESTD 1966

219, Main Street, Matale.

Tel: 066-22425

The Flavour of Lanka

மஸ்லீகை

‘ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
நடுப்பட்டனறும் நடப்பவர் பிறர்
ஙன் நிலைகள்டு துள்ளுவர்’

38-வது ஆண்டு

மூலிகை 2003

292

'Mallikai' Progressive
Monthly Magazine

படைப்பாளிகளின்
புதிய ஆக்கங்களை மஸ்லீகை
எதிர்பார்க்கின்றது.

201-1/1, Sri Kathiresan Street,
Colombo - 13.

Tel: 320721

நீங்களும் பங்கு கொள்ளலாம்!

கொழும்பில் மாடி அறையோன்றில்
உட்கார்ந்து கொண்டு, இந்தப் பரந்த
ஒலகத் தைப் பார்த்துக் கொண்டு
பொழுதைப் போக்கூக் கொண்டிருப்பதுதான்
எமது நோக்கமல்ல. அது கிலக்கிய
வளர்ச்சியாக கிருக்கவும் முடியாது.

நீங்கள் கிண்று கொழும்பிலிருந்து
வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் மல்லிகை
தித்தகளைப் பற்றி என்ன நினைக்கிற்கள்
என்பதைத் தயவு செய்து கூறுக்கள்.

மல்லிகை ஓரம்பிக்கப்பட்ட காலத்
கல்விந்தே பல்வேறுப்பட்ட கிலக்கிய மனோ
யாவும் கொண்டவர்கள் மல்லிகைக்கு ஏழூ
வருகின்றனர். மஸ்லீகையின் அடிப்படை நோக்கமே
இந்த மண்ணில் ஓர் ஆரோக்கியமான
கிலக்கியச் சிந்தனையைக் கட்டியெழுப்ப
வேண்டுமென்பதுதான்.

தூர் கிருந்து கொண்டு காற்றுடன்
கலந்து போகும் விமர்சனங்களை உச்சாடனம்
செய்து கொண்டிருப்பதில் எவருக்குமே
பிரயோசனம் கில்லை. கிவையில்லாம்
வெத்துப் பேச்க்கள்!

அதே சமயம் ஒரு மாடி அறைக்குள்
சீக்காராகக் குந்து கிருந்து கொண்டு
எழுத்தில் வழிப்பதுதான் சரியான கிலக்கிய
முயற்சி என நாம் நம்பவுமல்லை.

எனவே பரந்துபட்ட முறையில் அடுத்த
சந்ததக்கும் பயன்படும் வகையில் பரல்பாரம்
கருத்துப் பரிமாறல் செய்வோமே?

சம்மதமென்றால் எழுத்தில் உங்களது
கருத்துக்களைப் பதிப்புக்கள்.

Digital Centre
Happy

Professional Colour Lab & Studio

- INDOOR & OUTDOOR PHOTOGRAPHY
- QUALITY COLOUR FILM PROCESSING & PRINTING
- PHOTO LAMINATING COVERING ALBUM
- QUALITY & NORMAL PICTURE FRAMING
- VIDEO FILMING

Quick Photo Service Systems

**64, Sumanatissa Mawatha,
(Armour Street),
Colombo - 12.**

Tel: 074-610652

நமது நூல்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுங்கள்!

இரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. தேசம் பூராவுமிருந்து பல்வேறு தலைப்புகளில் புத்தம் புதியதான் நால்கள் வாரா வாரம் வெளிவெந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த நாட்டில் ஆரோக்கியமான இலக்கிய அம்சம், இங்கு வெளிவெரும் தினசரிகள் சுகல பிரதேசங்களிலிருந்து வெளிவெரும் புத்தக வெளியீட்டு விழாக்களைச் செய்தியாகவும் நிகழ்ச்சிப் படங்களாகவும் அடிக்கடி வெளியீட்டு பொது மக்களுக்குத் தகவல்களைத் தந்துதவுகின்றன.

தினசரிகளில் வெளிவெரும் இச் செய்திகளைத் தவிர, வெளியிடப்பட்டுள்ள நால்களைப் பின்னர் கண்களால் பார்த்து மகிழுக்கூட முடிவதில்லை.

எழுத்தாளன் ஒருவன் தனது ஆக்கத்தை நாலுக்குவில் வெளியிடுவது என்பதே அசர வேலை. அத்துடன் வெளியீட்டு விழாவையும் ஒழுங்கு செய்வதென்றால் அதை வார்த்தைகளால் சொல்லி விளங்க வைத்துவிட முடியாது.

இதற்கு அசாத்தியத் துணியும் தன்னம்பிக்கையும் தனது படைப்பின் மீது நீங்காத பற்றிருதியும் வேண்டும்.

இந்த நாட்டின் மிகப் பெரிய தூர்திருஷ்டம் என்னவென்றால் படைத்த படைப்பாளியே வியாபாரியாக மாற வேண்டிய சூழ்நிலை. ஒரே அலைச்சல்.

விழாச் செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவெந்ததுடன் சரி. அதன் பின்னர் அதைப் பற்றிக் கதைப்பார் யாருமில்லை. சில சமயங்களில் ஒரு சில விமரிசனங்கள் தலை நீட்டும். அதைக் கூடத் தேடித்தான் படிக்க வேண்டும்.

தமது சொந்தப் பணத்தில் புத்தகம் வெளியிட்டுள்ள எழுத்தாளர்கள் பாரிய பொருளாதார நெருக்கடிக்குள் இன்று தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

வெளியே சொல்ல முடியாத சங்கட நிலை.

நிலைமை இப்படியே நீடித்துக் கொண்டு போன்ற வருங்காலத்தில் எழுத்தாளர் எவருமே தமது படைப்புக்களை வெளிக் கொணர முடியாத அவலா நிலைக்கு ஆட்பட்டு விடுவார்கள்.

இந்த நெருக்கடியிலிருந்து படைப்பாளிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டியது இந்த நாட்டு நால்கங்களின் பாரிய கடமையாகும்.

நால்களைக் கொள்வனவு செய்யும்போது நம் நாட்டுப் புத்தகங்களுக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கும் வண்ணம் வற்புறுத்துகின்றோம்.

ஏ.இக்பாலின் ஆக்கங்கள் பல்வேறு மட்டங்களில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப் பட்டுள்ளனமை கவனிக்கத்தக்கது. ஏ.எச்.நகபுன்றினா ஆசிரிய கலாசாலைக்கு சமர்பித்த ‘கவிஞர் இக்பால் கவிதைகள் ஒரு மதிப்பீடு’ பின்னர் நூல் வடிவம் பெற்றது. ‘இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கவிஞர் ஏ.இக்பாலின் படைப்பிலக்கியங்கள்’ என்பது சப்ரகமுவ பல்கலைக் கழக மாணவி ரிஸ்வனாவின் ஆய்வாகும். ரமீஸ் அபதுலலாவின் எம்.பில் ஆய்வான் ‘அம்மாறை மாவட்ட சிறுக்கை வளர்ச்சி’யில் அ.ஸ.வுக்கு அடுத்ததாக ஏ.இக்பாலின் கதைகளே ஆராயப்படுகின்றன.

நூலகவியலாளர் எம்.ருமேஸ் (ரூகா) இவரின் ஆக்க விபரப் பட்டியலை தயாரித்து 1997ல் தேசிய நூலாக ஆவணவாக்கல் சபைக்கு சமர்பித்துள்ளார்.

இலங்கைத் தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் முக்கியமான சஞ்சிகைகளிலும் மாத்திரமன்றி பிரான்ஸ் - எக்ஸில், தமிழ்நாடு - முஸ்லிம் முரசு, பிறை, நடை, தீபம் முதலிய சஞ்சிகைகளிலும் இவரது ஆக்கங்கள் வெளியாகியுள்ளன. லப்கி, அபூகாவித், கீர்த்தி ஆகிய புனைபெயர்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

நான்கு தசாபதங்களுக்கு மேலாக இலங்கை வாணோவி தமிழ் - முஸ்லிம் சேவைகளில் பங்களிப்பு செய்துவருகிறார். ‘கவிதைப் பொழிவு’ என்ற நிகழ்ச்சியை முஸ்லிம் சேவையில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இவரறே சாரும். தொலைக்காட்சியிலும் பேசுக, பேட்டி, கவியரங்கு என்று பங்கு கொண்டு வருகிறார்.

ஏ.இக்பாலின் இலக்கியப் பணியின் ஓர் அங்கமாக அவர் இணைந்து செயலாற்றிய அமைப்புக்களையும் அறியவேண்டியுள்ளது. மட்டக்களாப்பு தெற்கு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க செயலாளராக ஆரம்ப காலத்தில் முனைப்போடு செயற்பட்டுள்ளார். முஸ்லிம் எழுத்தாளர் மக்லிஸின் செயலாளராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது தர்கா நகர் படிப்பு வட்ட பதிப்பு உதவியாளராக இயங்கி வருகிறார்.

மறுமலர்ச்சித் தந்தை’ என்ற நூலுக்காக முப்பத்திரண்டு வயதிலேயே சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர் இவர். இவரது இலக்கியப் பணியை மதித்து கலாசாராக் திணைக்களம் ‘கலாபூசண’ விருது வழங்கி கெளரவித்தது. மற்றும் கவிஞர், இலக்கியமணி, இலக்கிய வாரிதி போன்ற பட்டங்களை வெவ்வேறு அமைப்புக்கள் வழங்கியுள்ளன. தேவிவந்த பட்டம், பணமுடிப்புக்களை ஒழுங்கீனம் கருதி மறுதலித்த தகைமையும் இவருக்குண்டு.

ஆயிரக் கணக்கான இலக்கிய நூல்களையும் சஞ்சிகைகளையும் ஒழுங்கு முறையில் தன்வசம் வைத்திருக்கிறார். எஸ்.ரி.சிவநாயகம் போன்ற முன்னோடிப் பத்திரியாளர்களே வீடு தேவிவந்து அதனைப் பயன்படுத்தியதுண்டு. உயர் கல்வித் துறையினருக்கும் எழுத்தாளர் தேடல்களுக்கும் இந்நூலகம் வரப்பிரசாதமாகத்

திகழ்கிறது.

ஆசிரியராக ஆரம்பித்த இவரது கல்விச் சேவை, ஆசிரிய கலாசாலை விரிவரையாளராக முற்றுப் பெற்று தற்பொழுது ஒய்வு பெற்றுள்ளார். இருந்தும் அவரது கல்விப் பணி தொடரவே செய்கிறது.

தான் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் கற்பித்த பதினான்கு பாடசாலை அனுபவங்களையும் உள்ளடக்கி ‘ஓர் ஆசிரியர் பாடம் படிக்கிறார்’ என்ற நூலை எழுதியுள்ளதாகவும், இது தனக்குப் பின்பே வெளிவர வேண்டுமென்றும் குறிப் பிடுகின்றார்.

அக்கரைப்பற்றைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், மேற்கே தர்கா நகரில் ஆசிரியை றி.பாயாவை இலக்கியத் தொடர்பினூடாக திருமணம் செய்து அங்கேயே வாழ்ந்து வருகிறார்.

தமிழ்ச் சங்க ‘ஒலை’யில் ஆரம்பித்துள்ள ‘இலக்கிய வாழ்வில் இடறிய சங்கதிகள்’ என்ற தொடர் சுவாரஸ்யமான விடயங்களை வெளிக்கொண்டுமென்று நிச்சயமாக எதிர் பார்க்கலாம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பு இதுவரை சரியான முறையில் எடைபோடப்படவோ பதியப்படவோ இல்லை. இப்பெரும் பணியை செய்யக்கூடிய ஆற்றலும் சேகரிப்பும் எ.இக்பாலிடம் உண்டு என்பதே பலரதும் அபிப்பிராயமாகும். அதிர்ஷ்ட வசமாக இப்பணியை இவர் ஆரம்பித்துள்ளார் என்று தெரிகிறது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைப் பூரணப்படுத்தும் இக்கைங்கரியத்தில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திச் சாதிப்பார் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பாகும்.

கல்விகை சிறுக்கைகள் 1-2
விலை 275/- - 350/-

மல்லிகை ஆசிரியரின் பவள விழா ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டு வைக்கப் பெற்ற சிறுக்கைத் தொகுதி.

30 எழுத்தாளர்களினுடைய தூமான சிறுக்கைகள் அடங்கிய தொகுப்பு.

41 சிறுக்கைகளை உள்ளடக்கிய இரண்டாம் பாகம் தயார்க்கின்றது.

ஞாலகங்களில் இருக்க வேண்டியத் தொகுப்புகள்.

மல்லிகைப் பந்தவுடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

கருணாகரனின் கவிதைகள்

அறிந்த நகரின்
நினைவுச் சின்னங்கள்

மேமன்கவி

ஓரு படைப்பாளிக்கு அனுபவமும் மொழியும் கை வரப்பெற்றால் அதுவொரு சிறப்பாகும். அதிலும் குறிப்பாக கவிதைப் படைப்பாளிக்கோ அனுபவமும் மொழியும் சிறப்பாக வாய்த்து விட்டால் நல்ல கவிதைகளின் படைப்பாளியாக இனங் காணப்படுவார். அனுபவமின்மை கவிதையின் உள்ளடக்கத்தில் சலிப்பையும் மொழியைப் பற்றிய ஆழந்த பரிசுசயமின்மை கவிதையை எடுத்துச் சொல்லும் முறையில் சலிப்பையும் தேய்வையும் ஏற்படுத்தி விடும். எந்தவொரு கவிதைப் படைப்பாளிக்கும் ஆழந்த அனுபவமும் கூர்மையான மொழியும் சாத்தியமாகாமல் விட்டால் நல்ல கவிதைகள் அவரிடமிருந்து வராமல் போய்விடும்.

குறிப்பாக 80க்கு பின்னான ஈழத்து கவிதைப் படைப்பாளிகளுக்கு வாய்த்த ஏரியும் அனுபவங்களும் அதன் வழியாக உருவாக்கம் பெற்ற தனித்துவமான கவிதை மொழியும் தமிழ் நவீன கவிதை வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காளர்களாக மாற்றி இருப்பது நமக்கு தெரிந்த விடயம்:

அந்த வரிசையில் குறிப்படும் ஓரு கவிஞராக இனங் காணப்பட்ட கருணாகரனின் இரண்டாவது தொகுதி “ஓரு பயணியின் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்”.

ஓரே மூச்சில் இத்தொகுதியினை நாம் படித்து முடிக்கும் பொழுது நம் கண் முன்னே இழந்து விட்ட ஓரு நகரின் நினைவுச் சின்னங்கள் வார்த்தை கோர்வைகளாக விரிகின்றன இங்கித்திரிப்பு கருணாகரனின் அனுபவத்திற்குரியவை என்பதனால் போர் கால சூழல் சார்ந்த கவிதைகள் என்ற ஓரு போக்கின் கோட்டுக்கு இக்கவிதைகள் மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கின்றன.

70க்குப் பின்னான ஈழத்தில் எழுந்த தமிழ் தேசியவாத எழுச்சி சூழலுக்கான கலை இலக்கிய படைப்புகளில் எதிர் தளத்தில் இருக்கும் இனத்தையும் நேசிக்கின்ற அதனையிட்ட சிந்தனைகள் கொண்ட உணர்வு மிக்க படைப்பாக்கம் என்பது 50-60 இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுந்த தமிழ் தேசியவாத எழுச்சியின் பொழுது இல்லாத சிந்தனையும் படைப்பாக்கமுராகும். இதற்கு இத்தனைமையை சேர்ன் முதல் கருணாகரன் வரையிலான கவிதைப் படைப்பாளிகளின் கவிதைகளில் காணலாம் இந்த வகையில் கருணாகரனின் ஓரு பயணியின் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்” எனும் இத்தொகுப்பில் இடம் பெற்ற சில கவிதைகளில் இத்தனைமை இடம் பெற்று இருப்பது குறித்து சொல்ல வேண்டிய ஓரு குறிப்பாகும்.

நூலாம்

அழிக்க வந்த இராணுவ வீரனிடம் கூட சிநேகம் கொள்ள முடிகின்ற இவரது சிந்தனைக்கு எடுத்துக் காட்டாக, “வருகை யாளரிடம் சில கேள்விகள்” எனும் கவிதையில்.

ஓரு வரை ஓருவர் சந்திக்க முடியா தூரத் தில் எப்போதும் உள்கிருக்கும் வெறியென்ன?

என கேள்வியுடன் தொடங்கி இடையில்,

சந்திக்க முடியா நிரந்தர இடை வெளியைத் தொடர்ந்தும் வைத்திருப்பதில் உனக்கொரு சலிப்புமில்லையா?

ஓரு ஸ்தூலமான ஓளிப்புள்ளியில் கிணேகம் கொள்ள என்றேனும் எண்ணமில்லையா?

என்று முடிகின்ற கவிதை மேற் குறித்த தன்மைக்கு சிறந்த உதாரணமாகும்.

இவ்வாறாக குறித்து சொல்லக் கூடிய கவிதைகள் அடங்கிய கருணாகரனின் இத்தொகுதியுடன் இவரது முதலாவது தொகுதிக் காள் கவிதைகளையும் இணைத்து ஓர் விரிவான ஆய்வு செய்யப் படும். பொழுது கருணாகரனின் தனித்துவம் மேலும் இனங் காணக் கூடியதாக இருக்கும்.

வன்னிப் பகுதியின் இடர்வகுகளுக்கு மத்தியிலும் அழகான வடிவமைப்புவுடன் வெளி வந்திருக்கும் கருணாகரனின் “ஓரு பயணியின் நிகழ்காலக் குறிப்புகள்” எனும் இத்தொகுதி ஈழத்து புத்தக வெளியீட்டின் கலைத்துவ வளர்ச்சியினையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது

~~Happy Photo~~

EXCELLENT
PHOTOGRAPHERS
MODERN COMPUTERIZED
PHOTOGRAPHY
FOR WEDDING PORTRAITS
& CHILD SITTINGS

300, Modern Street,

Colombo - 15.

Tel: 526345

நூலாம்

புதிய விடுமிழுல்!

சி.சுதந்திரராஜா

ஓய்வு ஒழிவு இல்லாமல் முழுதாக மூடிக் கொண்ட இருண்ட திரையரங்களில் மாத்திரம் பொழுதைக் கழிப்பது அவனுடைய போக்காகி தொரு மேதினைப் பேரணி பேரூந்துப் பாதையை நிறைத்தபடி வந்து கொண்டிருந்தது. கனத்தைச் சந்திக்கு அப்பாலும் இப்பாலும் அரக்க முடியாமல் ஊர்வலமும் காதைக் குடையும் கோஷங்களும் நிறுத்தியே வைத்தன. மேதினை ஊர்வலமேயான போதிலும் வெளிர் நிறச் சட்டைகளும் சேலைகளும் உடுத்தியபடி கைகளில் கொடிக் கம்புகளும் தலையிலே தொப்பிகளும் போட்டபடி வந்தனர். ஊர்திகளும் அலங்காரக் கோலங்களும் களை கட்டிய ஊர்வலமாயிருந்தது.

விடந்ததிலிருந்து மனச பரவசமூட்டுதல் நிகழ்வு தேடி அலைந்திட பெருவாரியாக அடுக்கப்பட்டிருந்த பெப்ளி கோக் புட்டிகளைக் காவிசெய்தபடியில் நகரவாசிகள். புடை நாற்றமடிக்கும் பேரா வாவியின் நீர்ச்சுத்திகரிப்பில் இந்த அமெரிக்கப் பானங்கள் உற்பத்தியாகியதை பியகமத் தொழிற்சாலையில் எப்போதோ அறிந்து கொண்ட போதிலும் அவனது தாக்கத் தீர்ப்பு அதுவே தான். மீனுக்கு நீரை அமைத்த கதையேதான். புகைப்பிடிப்பில் ஈடுபாடு இல்லாத அவன் அன்று என்றைக்கும் இல்லாதவாறு கோல்ட்லீப் புகையை விட்டான். புகையின்பம் எதுவென்று புலனுக்குப் புகிறதாயில்லை.

தும்முல்லைச் சந்தியிலிருந்து பொடிநடை. பி.எம்.ஐ.சி.எச். எதிரிலே நிறுத்தியிருந்த புத்தர் அவன் மனசை மிக வருடிக் கொண்டார். அடியிலேயே வெண்மலர் பல பரவுதலாகி இருந்தன.

சிகப்புச் சாயம் புசிய சேட் தரித்தபடி மேதினைக் கூட்டங்களுக்கு அவனைத் தாண்டிச் சிலர் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். சுற்றத்தார் உறவெல்லாம் போன திசை தெரியாமல் தவித்தவனுக்கு தலைநகரம் தஞ்சம் தந்தது. உச்சியில்

வெயில் மண் டை பிளக் கிற ஈடுபாட்டிலிருந்தது.

கம்பெல் பூங்கா நோக்கி நீண்ட தொரு மேதினைப் பேரணி பேரூந்துப் பாதையை நிறைத்தபடி வந்து கொண்டிருந்தது. கனத்தைச் சந்திக்கு அப்பாலும் இப்பாலும் அரக்க முடியாமல் ஊர்வலமும் காதைக் குடையும் கோஷங்களும் நிறுத்தியே வைத்தன. மேதினை ஊர்வலமேயான போதிலும் வெளிர் நிறச் சட்டைகளும் சேலைகளும் உடுத்தியபடி கைகளில் கொடிக் கம்புகளும் தலையிலே தொப்பிகளும் போட்டபடி வந்தனர். ஊர்திகளும் அலங்காரக் கோலங்களும் களை கட்டிய ஊர்வலமாயிருந்தது.

உலகத்திற்கே நேரம் காட்டிய உத்தமர் எங்கிற பொருள் தொனிக் கிற ஊர்தி. அதிலே மணிக்கூண்டுக் கோபுரம். கோபுரத்தின் பென்றூலத் திலே அரசின் தலைவர் கழுத்துக் கொடுத்துத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தார். பென்றூலம் ஆழியபடி ஊர்தி ஆசைந்து கொண்டிருந்தது. வாகனம் வெளித் தெரியாதபடி அலங்கரிப்புச் செய்யப்பட்ட ஊர்தி. அண்மையில் பெலியத்தையில் பெருவிழா எடுத்து அவர் மணிக்கூண்டுக் கோபுரம் தீற்ப பதை ரூபவாகினி தலைப்புச் செய்தியாக ஓளிபரப்பி படம் காட்டியதை முழுப்படப் பித்தனாகிய அவன்கூடப்பார்த்துவன்டு. இன்றோ நேரில் அபி-

நயித்துப் படம் ஒடுகிற பிரமையில் ஊர்தியைக் கண்டு வியந்து கொண்டான்.

'மினிமறுவா! அப்பிட்ட எப்பா!' பின்னணியில் தொடர்ந்து வந்த அடுத்த ஊர்தியில் அகஸ் பிணைப் பெப்பில் மோசமாக நம்மை ஆளும் தலைவர் மோசம் போய்விட்டதில் கதறியமுது கூக்குரவிட்டு நடித்தபடி வந்தார்கள். அப்பட்டமாக அதே தலைவரின் அட்டைய்யடம் பெப்பில் பளிச்சென்று துலங்கிக் கொண்டேயிருந்தது. மஸர் வளையங்களும் பெடியை ஒட்டி வைக்கப் பட்டிருந்தது. வித்தியாசமானதோர் சலனப்படம் அவன் கண்களின் முன்னால் நிறுமாகவே ஒடுகின்ற பிரமையில் அவன் திளைத்தான். அலங்கரிப்புச் செய்த ஊர்திகள் தொடர் தொடராக வந்த படியிருந்தன.

மதிய வேளையான அதே கணத்தில் மின்பொறி வேகத்தில் உண்மையாகவே அதே பெருந் தலைவர் தெரு வோரத்தில் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டு குண்டுவெட்டிப்பு பிணக்குவியல்களில் அள்ளப்பட்டது அவனது அகக் கண்களில் அகப்படுவதாயில்லை.

தலைநகரமே இப்படி ஒரு பெண்ணம்பெரிய மேதினைத்துத் திரையரங்கமாகி அது நடந்து முழுந்து விசித்திர நெறிப்படுத்தலில் இயங்கி வருகிறது.

கியது. வெறுஞ் சின்னங்கு சிறிய இலந்தைப்பழுத் துவாரத்தால் வெளி யுலகை அளந்த இவனுக்கு விசால மான யன்னல் விரிப்பை மேதினம் அளித் தந்து பரவசமாக்கியது.

இருள் படர்ந்து காலிமுகத் திடலே வெறிச்சோடி கடலின் பேய்க் காற்றின் நீர்த்தெறிப்பில் மேதின அரங்கு வெறுமையாகிக் கிடந்தது. தென்னென மரமாலு உயர்ந்த கடலோர வெளியில் மௌன ராக மெழுப்பிக் கொண்மிருந்தது.

சொறிநாய் சிறுநீர் கழிப்பதற்கு கட்டுவுடன் அடியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. பின்னாங்காலை மெல்ல உயர்த்தி வெடியுண்ட தலைவரின் பாதங்களில் சிறுநீரைப் பாய்ச்சியது. திமீர ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப் பட்டது அறியாத சொறிநாய் ஒழித் திரிந்த இராணுவ வாகனாங்களைக் கண்டு மிரண்டது.

மேதின மேகமெங்கும் சோகம் குழுந்தது போலிருந்தது.

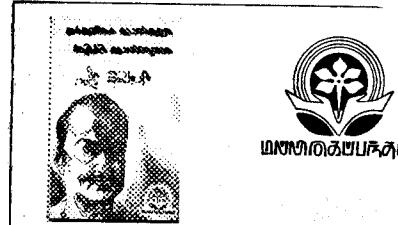
மறுமுனையில் பொதுக் கூட்டம் வெடியுண்ட தலைவரின் போக்கைக் கண்டத்துக் கார்சாரமான பேசுக்கள் தங்கு தடையின்றி நடந்தபடியிருந்தது. ‘யக்கடயா இவருணா’ என்றெல்லாம் பேசியதை ஒலிப்பதிலு செய்ய ரோமன் பொலன்ஸ்கி ஜனத்திரளில் இல்லை. ஓருவர் மாறி வேறொருவர் புதுப் புதுப்

பாணியில் அரசுத் தலைவரின் கபட அரசியலைப் பரணிபாடி அம்மண மாக்கியதைக் கூட அவனும் இரசித் தான்.

ஜூவனிக்கடை முதலாளி வட்டுலத் தவர். நித்திரையிலும் கடையை மறவாதவர். இவன் இருப்பிடம் ஜோக்கி திரும்பி வந்தபோது பூட்டிய கடையின் வெளிப்படிகளில் நின்றிருந்தார். அவனைக் கண்டதும் இப்படித்தான் சொன்னார்.

‘மோட்டு வேலை. ஜீப்பிலை நின்னடபடி ஊர்வலத்தைக் கொண்டு நடக்கிறதை விட்டு இப்படி இறங்கி ரோட்டிலை ஆக்களோடை ஆக்க எாய் நடக்கிறதே. பூந்தின சனாதிபதி எண்டா புல்லப்புறாப் காரை விட்டு இறங்காமை மேடைக்கு வாறவர். முகமட் றாபீயை பாலசுப்பிரமணி யத்தை மேடேயிலை பாட வைச்சவர். இந்த மனுவன் இவ் வளவுக்குக் கீழே இறங்கி ணன்விரக்கம் பார்த்ததே பிழை.’

இருநகரங்களின் கதையறிந்த இவனுக்கு இன்று ஒருநகரின் இருபுறங்களும் ஒரே கணத்தில் ஒளியும் ஒலியுமாகப் பல்வாகின.

மல்லங்கப் பங்குல் சமீபத்துவ் வெள்மிட்டுள்ள நூல்கள்

1. ஏழுகுப்பாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம் பொமினிக் ஜீவாலின் வாழ்க்கை வரலாறு (இரண்டாம் பதிப் ~ முடிய அநூலாக கவல்லன். கவல்களில் நம்பக்கத்தினம் பேணப்பட்டுள்ளது)	விலை: 250/-
2. ஏழுகுப்பட்ட அத்தியாயங்கள் ~ (சிறுகதைத் தொகுதி) சாந்தன்	விலை: 140/-
3. அநுபவ முத்தீரைகள் ~ பொமினிக் ஜீவாலின்	விலை: 180/-
4. கார்ட்டூன் ஒழிய உலகில் நான் ~ (இரண்டாம் பதிப்பு) சித்திரன் சுந்தர்	விலை: 175/-
5. மண்ணின் மலர்கள் ~ (யாத்திப்பாணப் பல்கலைக் கழக 13 மாணவ - மாணவியரது சிறுகதைகள்)	விலை: 110/-
6. நானும் எனது நாவல்களும் ~ செங்கை அழியான்	விலை: 80/-
7. கழுக்கிளங்கைக் கிராமியம் ~ ரமீஸ் அப்துல்லாஹ்	விலை: 100/-
8. மூப்பியகும் தலைநகரங்களில் 30 நாட்கள் ~ (பிரயாணக் கட்டுரை) பொமினிக் ஜீவா	விலை: 110/-
9. முனியப்ப தாசன் கதைகள் ~ முனியப்பதாசன்	விலை: 150/-
10. மன்னின் பிடிக்குள் (இறைக்கூ) ~ பாலருஞ்சனி	விலை: 60/-
11. கார்ட்டூன் ஒழிய உலகில் நான் ~ 'சித்திரன் சுந்தர்'	விலை: 175/-
12. அட்டைப் படங்கள் ~ (மல்லிகை அட்டையை அலங்கரித்தவர்களின் தொகுப்பு)	விலை: 175/-
13. சேலை ~ மூல்லையுரான்	விலை: 150/-
14. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் ~ செங்கை அழியான் (30 ஏழுகுதாள்களின் சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)	விலை: 275/-
15. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் ~ செங்கை அழியான் (இரண்டாவது தொகுப்பு) (41 ஏழுகுதாள்கள் படைப்பு)	விலை: 350/-
16. நிலக்கிளி ~ பாலமணோகரன்	விலை: 140/-
17. நெந்தில் நிறைந்திருக்கும் சீல திதழ்கள் ~ தொகுப்பு: பொமினிக் ஜீவா	விலை: 150/-
18. மல்லிகைச் சிறுகதைகள் (இரண்டாம் பாகம்) வெளிவந்து வீட்டது தொகுப்பு ~ செங்கை அழியான்	விலை: 350/-
19. நாம் பயணித் துகைவண்டி (சிறுகதைத் தொகுதி) ~ ப.அருப்பன்	விலை: 150/-
20. தனர் மீன்கள் ~ ச.முகுரகானந்தன்	விலை: 150/-
21. கூடில்லாத நக்கதைகளும் ஒடில்லாத ஆறுமகளும் ~ செங்கை அழியான்	விலை: 150/-

மேற்படி நூல்கள் தேவையானார் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும் வியாபாரிகளுக்கு விசேஷ கழிவுணர்வு

இலங்கையின் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சியில் ‘கிராமத்துக் கனவுகள்’ வகிக்கும் இடம்

- டி.கிள்பால்

பிரிடிஷ்ஷாரின் குடியேற்ற நாடுகளின் கல்விமுறை ஆங்கில மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டே அமைக்கப்பட்டது. ஆங்கிலக் கல்வியின் தாக்கத்தால் மேனாட்டு இலக்கியமான நாவல்களை அதிகம் படித்த அருட்டோர்கள் தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாவலை வேதநாயகம் பிள்ளையவர்கள் எழுதினர்கள். 1879இல் வெளியான ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரமே’ முதல் நாவல் அந்தஸ்தைப் பெறுகிறது. இலங்கையின் முதலாவது நாவல் 1885களில் வெளியான சிற்றி லெவ்வை எழுதிய ‘அஸன்பே சரித்திரம்’ எனும் நாவலே. இது, தேசியத்திற்குட்பட்டதல்ல. என்றாலும், குரிய அஸ்தமனமற்ற பிரிடிஷ்ஷாம்ராஜ்யத்தினுள்ளே கதை கழல்வதால் அக்காலத்தே இது தேசிய நாவல்தான்.

1900 ஆண்டுவரை நாவல்களின் போக்கு பண்பாட்டு விளக்கமாகவே இருந்தது. அதன்பின், 1945வரை இலக்கிய அந்தஸ்தை நோக்கி நாவல்கள் எழுந்தன. சுதந்திரத்தின் பின், இலக்கிய உணர்வுடன் நவீன சிந்தனையையும் உலகியல் தாக்கத்தையும் தமிழ் நாவல்கள் அடைந்தன.

இன்றுவரை நாவல்களின் வளர்ச்சியை நோக்கி அவற்றின் வகைகளை குத்துமதியாகக் கூறும்போது, புனைவுலக நாவல், கடித நாவல், நாடக நாவல், நன்வோடை நாவல், கோவை நாவல், சீர்திருத்த நாவல், காந்திய நாவல், உள்ளியல் நாவல், நகைச்சலை நாவல், வசை நாவல், துப்பறியும் நாவல், அறிவியல் நாவல், மெய்ப்பொருள் நாவல், வரலாற்று நாவல், சமூக வரலாற்று நாவல், வட்டார நாவல், தனிமனித வரலாற்று நாவல், அரசியல் நாவல், சமூக வரலாற்று நாவல், வட்டார நாவல், தனிமனித போராட்ட நாவல், அறநெறி நாவல், குடும்பச் சிக்கல் நாவல், மார்க்சிய நாவல் என நாவல்களை ஆய்வாளர்கள் இவ்விதம் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

இந்த வழியில் 1980கள் வரை நாவல் வளர்ச்சி தமிழில் மிக உண்ணத்தாகக் கையற்பட்டதென்னாலும். 1980 கஞ்சகுப் பின், கதைகளேயில்லாமல் கதை சொல்லும் செயற்பட்டதென்னாலும். 1980 கஞ்சகுப் பின், கதைகளேயில்லாமல் கதை சொல்லும் நாவல்கள் சோதனையாக வெளிவந்து வெற்றியும் பெற்றன. வெற்றி பெற்ற கையோடு, குருரமான வன்முறை வக்கிர் காமச்சித்தரிப்பிலும் நாவல்கள் எழுந்தன. மேற்தட்டு மக்களையும், நடுத்தட்டு மக்களையும் ஆகர்வித்துத் தினம் நுகரும் போதைப் பொருளாதாக

இவை அமைந்தன. தமிழ் நாட்டில் ராஜேஷ்வரமார், பட்டுக் கோட்டை பிரபாகர், பாலுமாரன் போன்றோரும் இலங்கையில், மொழி வாணன், ஜி.நேசன் போன்றோரும் இப் பாதை வழிச் சென்றனர். இவர்களுடைய சித்தரிப்பிலும் வித்தியாசமாகச் சுற்று உயர்ந்த படியில் தமிழ் நாட்டில் இந்துமதி, சுஜாதாவும், இலங்கையில் செங்கை ஆழியான், ந.பாலேஸ்வரியும் குறைந்த செலவில் குரூர் நிறைவு தரும் குடும்ப நாவல்களைப் படைத்துள்ளனர். ஆனால், இக்கால கட்டத்தில் செ.யோகநாதன், அஸ்திரூஸ்ஸமது, திக்குவல்லை கமால், எஸ்.பொன்னுத்துரை, வ.அராசரெத்தினம், கோகிளா மகேந்திரன் போன்றோர் இலங்கையில் வட்டாரப் பிராந்திய வழக்குச் சொல் நாவல்களை ஆக்கபூர்வமாகத் தந்தனர். எஸ்.பொன்னுத்துரை மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாண வட்டாரப் பேச்சு வழக்கைக் கையாண்டது போல் செ.யோகநாதன் யாழ்ப்பாண, வாக்கரைப் பேச்சு வழக்குகளைக் கையாண்டு நாவல்கள் படைத்தார். இக்கால ஒட்டத்தில்தான் ‘கிராமத்துக் கனவுகள்’ நாவலும் வெளிவந்தது.

1980கஞ்சகுப் பின், தத்துவார்த்தத் தளத்தில் நின்று சமூக இயக்கப் போக்கு களை முழுமையாக்கியதுடன் தேசிய உணர்வையும் சாதிய எதிர்ப்பையும் பெண் விடுதலையையும் பொருளாகக் கொண்டு தமிழ் நாவல்கள் எழுந்தன. இந்தப் போக்கை வளர் விடாமல், தடுத்து தன்னுணர்ச்சிக் குழுக்களாக முடக்கும் முயற்சி களைப் பிற்போக்குச் சக்திகள் செய்தன. அதனை முறியடித்துச் சமூக மாற்றத்துக்கு வழிதேடி எழுந்த நாவலாக ‘கிராமத்துக் கனவுகள்’ நாவலை இனங்காண முடியும்.

தனித்தனி நாவல் வகைகளைக் கூறி, இந்த வகைகள் வளர்ந்த கோட்டில்

‘கிராமத்துக் கனவுகள்’ நாவலும் எழுந்தது என்பதைவிட, இலங்கையின் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சிக்குள் ‘கிராமத்துக் கனவுகள்’ வகிக்கும் இடத்தை உறுதிப்படுத்துவதே இந்த ஆய்வு என்பதை வலியுறுத்தலாம். இந்த நாவல் உயர்ந்து நிற்கும் இடத்தைக் கூறு போடாது பங்கு கொள்ளும் பாங்கை மட்டும் எடுத்துக் கூறுவதுடன் நின்று விடுதல் பயனற்ற ஆய்வாகலாம். ‘கிராமத்துக் கனவுகள்’, சீர்திருத்தம், சமூக வரலாறு, போராட்டம் என்னும் மூன்று வகைகளையும் உள்ளிட்டிருக்கின்றது.

கதைப்பின்னல் Plot, கதைக்கருதைப்பின் பாத்திரப் படைப்பு Characterisation, பின்னணி Backround, மொழிநடை Style, நோக்கு நிலை Point of View என்பனவற்றை லாவகமாகக் கையாண்டும் இந்நாவல் ஒரு கிராமத்தின் பரிமாணத்தைக் கணக்கிட்டு அதன் பரிமாணத்தை எடுத்துச் சென்று முடிவு ராமல் எதிர்காலச் சந்ததியின் கையில் அடைக்கலமாக்கி நிற்கின்றது. அதனால் தான், சமூதாயச் சிக்கல்களின் காவலர்களது பரம்பரையினர் இந்நாவல் வரலாற்றுச் சங்கதியை பொறுக்க முடியாமல் விமர்சிக்க எழுந்தனர் எனலாம்.

இந்நாவலின் கருவும் பேச்சுவழக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தென்னிலங்கையில் மாத்தறை மாவட்டத்தை உள்ளடக்கிய ஒரு கிராமந்தானிது. ‘ஒரு கடலோரக் கிராமத்தின் கதை’ எனும் நாவலைச் சித்தரித்த தோயில் மீரானின் யதார்த்த அநுபவம் கிராமத்துக் கனவுகள் ஆசிரியர் எம்.எச்.எம்.வழுமஸ்ஸக் கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மட்டக்களப்புத் தெற்கில் பிறந்த என்னுடைய வாழ்விலும் இந்த அநுபவம் ஏற்பட்டுள்ளதுதான். நான் நாவலாக எழுதவில்லை. அப்படியானால்,

(நாதஸ்வர இசைமேதை அளவுட்டி என். கே. பத்மநாதன் அவர்களின் மறைவிற்கான அஞ்சலி.)

‘மேதினியைக் கடந்த மேளகார்த்தா’

- கம்பவார்தி இ. ஜெயராஜ் -

நேற்றுவரை புகழோடு நிமிர்ந்தோங்கி நின்றிருந்த,
காற்று வாத்தியம் ஒன்று காணாமற் போயிற்றாம்.

***
ஆனந்த பைரவியை ஆதாரமாய்க் கொண்டு,
தோன்றி, நிலைத்துத் துறைபோக நின்றிருந்த
மோகக்குழலொன்று முகாரியினுள் முழ்க்கற்றாம்.

***
'நுபகம்' கண்டு 'அட!' என்று ஆச்சரித்து,
'ஏக'மாய் மகிழ்ந்து எல்லோரும் வாழ்த்துகையில்,
'ஆதீயில் மறைந்து அருவமாய் ஆகி,
சோதியிற் கலந்ததுவாம் சுகமான கர்த்தனையும்.

***
தாய் கிராகமொன்று தனியாக ஜன்னியங்கள்,
வாயாது மறைந்ததிலே வாடிற்று உலகமெலாம்.

***
தாளந்தவற தனித்து நிலையாமல்,
மேளகார்த்தா ஒன்று மேதினியைக் கடந்ததுவாம்.

குழலின்று என்று கும்பிட்டு மற்றவர்கள்,
நிழலாகிப் பின்தொடர நேர்நின்ற வாத்தியமும்,
தொட்ட கை அது தளர துவன்று சரிந்ததுவாம்.

***
பல்லாரித்தும் பதிந்து நிறைந்திருந்த,
மல்லாரி ஒன்று மனதுள் ஒடுங்கியதாம்.

***
பல்லவியைக் கேட்டு அனு பல்லவிக்குக் காத்திருக்க,
சரணமினப் பாடல் சுடுதியிலே நின்றதுவாம்.

***
தாளமியான்று ஓப்கங்கள் தளர்த்தித் தனியாகி,
மூல வயத்தினிலே முழ்க் குறைந்ததுவாம்.

***
ஆரோகணம் கேட்டு ஆனந்தம் நிறைவதன்முன்,
அவரோகணம் நிகழ, அதர்ந்தற்றாம் திசையுலகு.

***
தரமான திசையதனைத் தழுவிய நற்பாடலது,
கரம் எல்லாம் ஓயச் சுருதியிலே கலந்ததுவாம்.

***
தள்ளாக் காலத்தும் தரம் பிச்காத் தகுதியிடை,
தில்லானா ஒன்று திசைமாறிப் போயிற்றாம்.

***
சுரப்பிரிவு கொண்டு சுகந்தந்த கிராகமது,
மூல நாதத்துவள் முழ்கிக் கரைந்ததுவாம்.

அழகி முதல்

அன்பே சிவம் வரை.....

(இன்றைய--தமிழ்ச் சினிமா பற்றிய
ஒரு கண்ணோட்டம்)

- ச.முருகானந்தன்

கலை இலக்கிய வடிவங்களில் சினிமா என்பது மக்களை இலகுவில் சென்றடையக் கூடிய வடிவமாகும். இதர வடிவங்களை விட சினிமா என்ற ஊடகத்தின் வாயிலாக பல நல்ல விடயங்களைப் பற்பட முடியும். மேலும் சினிமாவின் கலைத்துவ மூலமும், தொழில்நுப்ப மூலமும், இசை மூலமும் சிறந்த ஒரு ரசனையை வழங்கிட முடியும்.

சினிமா என்பது குறிப்பாக கட்டுலனுாடாகவும், செவிப்புலனுாடாகவும் சாமன்யனையும் சென்றடையும் வல்லமை படைத்த ஒரு ஒளி ஒளி ஊடகமாயினும், கட்டுலனுடே உணர்வு களாத் தொட்டு மனதிற்கும் நிறைவேன கலா ரசனையைத் தருதலே முதன்மையான பாதை என்னாம்.

தமிழ் சினிமா 80 ஆண்டுகளை எட்டியிருக்கின்ற போதும், ஜயாபிரத்திர்கு மேற்பட்ட படங்களை வெளியிட்டிருந்தும்கூட ஒரு நாறு படங்களாவது தர வரிசையில் தேறுமா என்பது சந்தேகமே.

அவ்வப்போது சில சினிமாக்கள் குறிப்பிடக்கூடிய அளவு தரத்தை எட்டியிருந்தாலும் கூட, பெரும்பாலான படங்கள் வெறும் வெத்து வேட்டுகளாகவே காணாமல் போயின. நடிப்பு மேதை சிவாஜி தமிழ் சினிமாவில் இருந்தும் கூட, அவரது நிறைமை கூட வெறும் வியாபாரமாகிய தேயன்றி சர்வதேச நீதியில் ஒரு சிறந்த படத்தை உருவாக்கிட உதவிடவில்லை என்பதே கவலைக்குறியது. ஒரு 'முதல் மரியாதை' போல் இன்னும் சில சிவாஜி படங்கள் வந்திருந்தால் தேறியிருக்கலாம்.

பூதீன் 'நெஞ்சிலோர் ஆலயம்', பாலச்சந்திரன் 'சிந்து பைரவி', மகேந்திரனின் 'உதிரிப் பூக்கள்', முள்ளும் மலரும்', பாலுமகேந்திராவின் 'வீடு. முன்றாம் பினை', பாரதிராஜாவின் 'கருத்தம்மா, புதிய வார்ப்புக்கள், பதினாறு வயதினிலே'. தங்கர் பச்சானின் 'அழக்' என இன்னும் சில படங்கள் நம்பிக்கையூட்டின. இந்தப் பட்டியல் இன்னும் கொஞ்சம் நீளாம். மனிரத்தினத்தின் 'நாயகன், பம்பாய்' முதலான படங்களும், தமிழ்ச் சிரச்சினைகளை அனுகியுள்ள 'காத்துக்கென்ன வேலி' கலைப் படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்ட 'அக்கிரகாத்துக்

கழுதை' போன்ற சில படங்களையும், இன்னும் சில ஆரம்பகாலப் படங்களையும் கூட உள்ளடக்கலாம்.

தமிழ்ப்படம் வெறும் வியாபார நோக்கல் மட்டும் சிந்திக்கப்பட்டுத் தயாரிக்கப் படுவதாலும், நடச்சத்திரி மோகம் என்ற மாய வலைக்குள் சிக்கித் தவிப்பதாலும் தமிழ்ப்பட ரசிகர்களின் கலாரசனை திசை மாற்றப் பட்டிருப்பதாலும் நல்ல படம் பார்க்கும் வாய்ப்பு அபூர்வமாகவே தமிழ்ப்பட ரசிகர் களுக்குக் கிடைக்கிறது. இப்பின்னடைவுக்குப் பத்தரிகை முதலான ஊடகங்களும் துணை போகின்றன என்றால் அது தவறாகாது.

அன்னமைக் காலத்தில் வெளியான தமிழ்ப் படங்களைத் திரும்பிப் பார்த்தால் பெரும்பாலும் காதலும், வன்முறையும், இரட்டை அர்த்தப் பாடல்களும் திரும்பத் திரும்ப பல படங்களில் தரிசனமாகி சலிப்பையே ஏற்படுத்தகின்றன. சமுதாயத்தையும் இந்தச் சினிமாக்கள் தடம்ப்பாள வைக்கின்றன என்றால் அது மிகையாகாது.

அரசியல் குடித்தனங்களையும், சில மானுடப் பிரச்சினைகளையும் தெர்கும் பாடலகள்கூட அதுற்கான தீவாக வள்முறையையே சித்தரிக்கின்றன மனிதனின் சிந்தனை விழிப்பிற்கு இடமளிக்காமல் தினித்த தீவையும், தனிமனித மாயா ஜாலங்களையும் காட்டி வியாபாரம் பண்ணு கின்றனர்.

இவற்றிற்கு மத்தியிலே ஓரளவு தரமான சில படங்களும் எட்டிப் பார்த்துள்ளன. இந்தப் பட்டியலில் அழகி. காத்துக்கென்ன வேலி. சொல்ல மறந்த கதை, கன்னத்தில் முத்த மிட்டால். ஜாலி கணபதி, அன்பே சிவம் போன்ற சில படங்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய வகையில் அமைந் திருந்தன.

வழமையான தென்னிந்தியச் சினிமாப் பாணியிலிருந்தும், வியாபார காட்சி களிலிருந்தும் மற்று முழுதாக விடுப்பா விட்டாலும் கூட இத்திரைப்படங்கள் சந்தியில் வைப்பனாகவோ, கலா ரசனைக்கு விருந்தளிப்பனவாகவோ அமைந்திருந்தன.

இத்திரைப்படங்களில் அழகி ஒன்றுதான் வெற்றி பெற்றது. சில ஓரளவு வரவேற்றபைப் பெற்ற அதேவேளை அன்பே சிவம் படுதோல்லியை அடைந்தது. தனது திரைப் படங்களில் சிறந்த தொழில்நுட்பங்களையும், புதுமைகளையும், சில நல்ல விடயங்களையும் அவ்வப்போது துணிந்து புகுத்தும் கமல்ஹாசனுக்கு மட்டுமல்ல, தரமான படங்களை எதிராக்கும் ரசிகர்களுக்கும் கூட இது ஒரு பெருத்த ஏமாற்றமே!

தங்கரப்ச்சானின் அழகி ஒரு அருமையான காதல் கதை. அற்புதமான குடும்பக்கதையும் கூட! இதை வெகு இயல்பாகச் சொல்லியதும், கட்டுலனுக்கு கலையை சத்துடன் விருந்தளித்ததும், இயல்பாக மிகைப் படுத்தாமல் காட்சிகளை அமைத் திருந்ததும் சிறப்பம்சமாகும். தமிழ்ப்பட ரசிகர்களும் பெரும் வரவேற்பு அளித்ததுதான் இங்கு வியப்பான விடயம். இதிலிருந்து ஒன்று தெரிகிறது. நல்லதை வரவேற்க ரசிகர்கள் தயங்கமாட்டார்கள் என்பதுவும், ரசிகர்கள் சண்டைக் காட்சிகளையும் கோரல் காதல் பாட்டு நடனங்களையும், பாலியல் வெளிப்பாடான காட்சிகளையும் தான் விரும்புகிறார்கள் என்பது பெற்பிப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. சிறுவயதுக் காதல் கை கூடாமல் போவதும், வேறு இடங்களில் திருமணமான காதலர்கள் பின்னர் சுந்தித்துக் கொள்வதும், இதனால் எழும் சிக்கல்களும் அழகாக அலசப்பட்டுள்ளது. முற்பாதியில்

அச்சுக்தாளின் உணர்வு வீர் அநுபவம் பயணம்

- டோமினிக் ஜீவா

கொழும்பிலுள்ள பிரபல உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதி வர்த்தகர் என்கின்ற கணிப்பைவிட, ஒரு தரமான இலக்கியச் சுவைஞர் என்ற உணர்வுதான் அண்ணாச்சி அவர்களைப் பற்றி அந்தத் திருமணச் சூழலில் எங்கும் எதிரொலித்து. ஏனெனில் அங்கு வந்தவர்களில் அநேகர் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்டவர்களே.

இதற்கு முன்னர் தமிழகத்திற்குப் பல தடவைகள் நான் வந்திருக்கின்றேன். ஆனால், நெல்லைச் சீமைக்கு வந்திருப்பது இதுதான் முதற்தடவை.

ஏராளமான எழுத்தாளர்கள் இத்திருமண விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காகவே வந்திருந்தனர். இவர்களில் நான் நின்ட காலமாகப் பார்த்துப் பேசவேண்டுமென விரும்பிய கரிசல் காட்டு கிராஜினாராயணனும் ஒருவர். இவரைச் சந்தித்து எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி. இரவு இரவாக இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பேசித் தீர்த்தோம். நண்பர் திக.சி வந்திருந்தார். வல்லிக்கண்ணன் வந்திருந்து திருமண விழாவில் பங்கு கொண்டார். கவிஞர் வண்ணதாசன் முதல் நாளே இத்திருமணத்தில் கலந்து கொள்ள வந்திருந்தார்.

திருமண விழா எனக் சொல்வதைவிட, இலக்கியச் சந்திப்பு நாள் என இதைச் சொல்வதே மிகப் பொருத்தமானது என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

திருமணம் நிகழ்ந்த அன்று சாயங்காலம் இளைச் சூரணா என்ற கவிஞர் என்னை காரில் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு மணிநேரப் பயணப்பட்டு திருநெல்வேலி ஜங்கனுக்கு கூட்டிச் சென்றார்.

எனக்கு என்ன எதுக்கு என ஒன்றுமே விளங்கவில்லை.

நகர்த்தின் மையப் பகுதிக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றவர், காரிலிருந்து இறங்கும் போது காதுக்குள் மெல்லாக சொன்னார்: “அண்ணாச்சி உங்களைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் இந்த ஊருக்கே புகழ் பரப்பித்தரும் திருநெல்வேலி அல்வா வாங்கித் தரும்படி ஏற்கனவே சொல்லியிருந்தார். அதற்காகத்தான் இங்கே

உங்களைக் கூட்டி வந்தேன்!”

எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. என்னுடைய மிக மெல்லிய உணர்வு களைக் கூட, வெகு துல்லியமாகப் புரிந்து வைத்துக் கொண்டு, இந்தக் கவியாணச் சந்திப் பேரத்திலும் அதைக் கச் சிதமாகச் செய்து முடிக்கும் அண்ணாச்சியின் நூண் உணர்வு களை நினைத்து நினைத்து வியந்து நின்றேன்.

கவர்ச்சியோ நவீன் தன்மையோ வச்சீரமோ இல்லாத பழங்காலத்து ஹோட்டல் அது. அது ஆரம்பித்த காலத்தில் இருந்தது போலவே இப்போதும் காட்சி தந்தது. சனங்கள் போவதும் வருவதுமாக இருந்தனர். அந்த இடத்திற்கும் அங்கு வந்து குமிந்து கொண்டிருக்கும் சன வெள்ளத் திற்கும் ஒரு துளி கூடச் சம்பந்தம் இல்லாதது போல என் மனதிற்குப் பட்டது.

சனத்திரளை வியப்புடன் பார்த்தபடி வீற்றிருந்தேன்.

சுடச்சுட நெய் ஒழுக ஒழுக ஒரு சிப்பந்தி வெகு பல்வியமாக உலகப் பிரசித்தி பெற்றுத் திகழும் அந்தத் திருநெல்வேலி அல்வாத் தட்டுக்களை எங்கள் முன்னால் புன்சிரிப்புடன் வைத்து விட்டுச் சென்றான்.

ஒரு துண்டை வின்டு உண்ணத் தொடங்கினேன்.

அதை, அந்த ருசியை எப்படிச் சொல்லிப் புரிய வைப்பது என்பதே எனக்குத் தெரியவில்லை.

நானொன்றும் அப்படிச் சாப்பாட்டு

ராமலை! நல்ல சுவைஞர்! சுவையான சாப்பாட்டைத் தேடி அலைபவன்.

கொழும்பு மாநகரத்திலுள்ள தரமான சாப்பாடு தயாரிக்கும் ஹோட்டல் கள் அனைத்துக்கும் காலத்திற்குக் காலம் சென்று சென்று சாப்பிட்டிருக்கிறேன்.

தினகரன் ஆசிரியராக இருந்ததன் பின்னர் அதைவிட்டு விலகி, உயர்கல்வி கற்பதற்காக இங்கிலாந்து செல்லவிருந்த சமயம் கைலாசபதி அவர்களுக்கு தெஹிவிளையில் ஓரிராப் போஜன விருந்து அளித்தார்கள், சில மூஸ்லிம் இலக்கிய நண்பர்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் நானும் கொழும்பு வந்திருந்த சமயம் என்னையும் அவ்விருந்துக்கு அழைத்திருந்தார்கள். போயிருந்தேன்.

இன்றும்கூட அந்த இரவு விருந்தின் சுவை எனது அடி நாக்கில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

பதினெட்டுக் கறிவகைகள். அதில் பச்சடிகளே நாலு வகை. அங்கு பரிமாறிய கோழிக்கருமாவின் ருசியை இன்றும் கூட நான் நினைத்துப் பார்ப்ப துண்டு.

1987ல் ரவ்ய எழுத்தாளர் அமைப்பொன்று மாஸ் கோவுக்கு என்னை அழைத்திருந்தது.

அந்த அழைப்பையேற்று மாஸ்கோ சென்றிருந்தேன். அந்த ரவ்யப் பயணம் ஒரு மாதம் நீடித்தது. ரவ்யாவில் ரவ்யத் தமிழபிமானிகள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் எனக்கு மொழி பெயர்ப்பாளராக அமைந்தவர் பேரா

சிரியர் அலக்ஸாண்டர் துபினான் எஸ்கி என்பவர். இவர் மாஸ்கோ ஸ்டேட் பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்தவர். எனது கதைகளை ரஷ்ய மொழியில் மொழி பெயர்த்த பேராசிரியர் விதாவி பூர்ணிகா அவர்களையும் மாஸ்கோவில் சந்தித்து உரையாட மகிழ்ந்தேன். என்னை நேரில் சந்தித்தது பற்றி அவரும் பெரிதும் சந்தோஷப்பட்டார்.

நான் மாஸ்கோவில் தங்கியிருந்த காலத் தில் எனது மனிவிழாவை இலங்கைக் கழக இந்திய, இலங்கைத் தமிழ் மாணவர்கள் வலு கோலாகலமாகக் கொண்டாடிக் களித்தனர்.

அங்கு தங்கியிருந்த காலங்களில் பெரும்பாலும் அந்த நாட்டவரது உணவு வகைகளைச் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டே எனது நாக்கு மரத்துப் போய் விட்டது.

மதியம் உணவு மேஜைக்குப் போவதென்றாலே என்னை ஜெயிலுக்கு அழைத்துப் போவது போன்ற உணர்வு தான் எனக்கு ஏற்படும்.

என்னுடன் ஒரு சிங்கள எழுத் தாளரும் வந்திருந்தார். தங்கியிருந்த ஹோட்டல் அறையில்தான் அவரும் தங்கியிருந்தார்.

நான்தான் அவர்கள் தந்த உணவு வகைகளைச் சாப்பிட்டு நாக்கு மரத்துப் போய் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். அவரும் சாப்பாட்டு மேஜைக்கு வரப் பின்னிட்டார். எனக்கு அவரது நிலையும் ஓரளவு புரிந்து போய்விட்டது.

நாட்கள் செல்லச் செல்லப் பகல் உணவு என்றாலே என் நெஞ்சை ஏதோ செய்தது. வயிறு சங்கடப்படுத்தியது. அவர்களது உணவு வகைகள் மிகச் சிறந்தவைகள்தான். ஆனால், சோறு குழம்பு எனக் காலம் காலமாகச் சம்பிரமாகச் சாப்பிட்டுப் பழகிப் போன எனது நாக்கிற்கு அவர்களது காரமற்ற உணவு வகைகள் ஒத்துப் போக வில்லை. மதியச் சாப்பாடு என்றாலே மனக் கிளேசப்பட்டது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மாஸ்கோவில் தமிழ் மொழிப் பெயர்ப்புத் துறையில் மாணாமதுரையைச் சேர்ந்த முகம்மது ஷீரீப் என்பவர் கடமை புரிவதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

இந்த ஷீரீப் என்பவர் எனது தமிழக நண்பர்களில் ஒருவர். - தோழர். இவரது சொந்த ஊருக்குச் சென்று ஒரு நாள் இவரது விருந்தினராகவும் இவரது இல்லத்தில் தங்கியிருந்த பழைய ஞாபகம் வந்தது. விருந்தினர்களை, அதிலும் எழுத்தாளர்களை வரவேற்று உபரித்து அனுப்புவதில் இவர் மன்னன்.

ஒரு தடவை தலைமன்னார் கப்பல் மூலம் யாழ்ப்பானம் வந்து மல்லிகையில் என்னைச் சந்தித்து உரையாட மகிழ்ந்தவர்.

நன்பர் முகம்மது ஷீரீபுடன் தொடர்பு கொண்டேன். மாஸ்கோவுக்கு நான் வந்திருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டு அடுத்த நாள் இரவு தனது வீட்டிற்கு விருந்தினராக வரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொண்டார், ஷீரீப்.

காலை உணவோ, இரவுச் சாப்

பாடோ எனக்கு முக்கியமல்ல. பகல் போஜனம் தான் எனக்குப் பிரதான மானது. அப்படிக் காலம் காலமாகப் பழக்கப்பட்டிருந்தேன்.

இதை எப்படி வெளியே சொல்வது?

எனவே வாய்க்குக் கிடைத்த சமாதானங்களைச் சொல்லிச் சமாளித்துக் கொண்டேன். வேண்டுமென்றே தட்டிக் கழித்தேன்.

“அப்படியானால் நானை மறுநாள் ஞாயிற்றுக் கிழமை. எனக்கு விடுமுறை. ஞாயிறு பகல் சாப்பாட்டுக்கு வீட்டுக்கு உங்களால் வரமுடியுமா? எனக்கும் அது வசதியாக இருக்கும்!”

‘வரமுடியுமாவா?’ இதற்காகத் தானே வார்த்தைகளில் கிளித்தட்டு மறித்தேன். கொஞ்சம் யோசிப்பது போலப் பாவலாப் பண்ணிக் கொண்டு மெல்ல எனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டேன்.

நான் வருவதுடன் என்னுடன் ஒரு சிங்கள எழுத்தாளரையும் அழைத்து வருவதாக அவரிடம் முன்னரே தகவல் சொன்னேன்.

“ஆமா... நான் தமிழ் நாட்டு முஸ்லிம். நீங்க ஈழத்து தமிழர். நீங்க அழைத்து வரப் போகிற எழுத்தாள நன்பர் சிங்களத் தோழர். நாம் சந்திக்க இருப்பதோ மாஸ்கோ நகரம்! இப்படி அமையப் போகிறது நமது மாஸ்கோச் சந்திப்பு என தொலைபேசியில் ஜோக்கடித்தார் அந்த மானா மதுரைக்காரர்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை பகல். எழுத் தாள் நன்பரும் நானும் ஹோட்டல் வரவேற்பறையில் தங்கியிருந்தோம். ஷீரீப் எங்களை அழைத்துப் போக ஹோட்டலுக்கு வந்திருந்தார். கலாசார அமைச்ச எங்களது போக்கு வரத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்த அரசு வாகனத்தில் நன்பர் ஷீரீபின் அடுக்கு மாடி வீட்டிற்கு பகல் சாப்பாட்டிற் காகப் போயிறங்கினோம்.

என்னுடன் வந்து விருந்தோம்பலில் கலந்து கொண்ட அந்தச் சிங்கள எழுத்தாளருக்குத் தலை கொள்ளாத புஞ்கம். இரவு தூங்கும் வரையும் இதைப் பற்றியே கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்.

இது நடந்து இரண்டொரு நாட்கள் சென்றிருக்கும்.

முன் அறிவித்தலில்லாமல் நன்பர் ஷீரீப் என்னைத் தேடி ஹோட்டலுக்கு வந்திருந்தார்:

வந்தவர் எனது அறைக்குள் நுழைந்ததும் சந்தோஷத்தால் என்னைக் கட்டிப் பிடித்த வண்ணம் சிறிது நேரம் என்ன உற்றுப் பார்த் தபடியே நின்றார்.

எனக்கொண்றும் விளங்கவில்லை.

சிங்களத் தோழர் பக்கத் தேகட்டில் படுத்திருந்தார்.

“நீங்கள் இருவரும் என்னைத் தேடி வந்து என்னைக் கெளரவித்ததில் எனக்கும் என் குடும்பத்துக்கும் எங்களது மாடி வீட்டுக் குடியிருப்பில் அன்று தொட்டு ஒரு தனி மரியாதை ஏற்பட்டு

 மாப்பாடு

விட்டது!” என்று சொல்லிவிட்டுச் சற்று நிறுத்தினார்.

இவர் என்ன சொல்ல வருகிறார் என்பது எனக்கொன்றும் புரியவில்லை. “கும்மா பூடகமாகப் பேசுவதை விட்டு விட்டு, நேரடியாகச் சொல்லுங்கள், ஷெரிப்!” என்றேன். உண்மையிலேயே எனக்கொன்றும் விளங்கவில்லை.

“அது பெரிய சங்கதியில்லைத் தான். ஆனா நீங்க என் வீட்டுக்கு வர வந்த கார் இருக்கிறதே அப்படிப்பட்ட காரோன்று கடந்த பக்கு வருஷ காலத் தலே இப்பதான் எங்க குடியிருப்புக்கு முதன் முதலிலே வந்து போயிருக்காம். எங்களைப் பார்க்கிற பக்கத்துப் பக்கத்துக் குடியிருப்பாளர்களைல்லாம் இப்ப எங்களைப் புதுவிதமாகப் பார்த்துச் சிரிக்கினம்!” என்று விளங்கப்படுத் தினார், ஷெரிப்.

மிகக் கொரவமான விருந்தினர் களுக்கே உரிய வாகனம்தான் அது வாம். வெளிநாட்டு விசேஷ பிரமுகர் களுக்குத் தான் அந்த வகைக் கார். அப்படியான கார்கள் தானெந்த வரையில் தமது குடியிருப்புப் பகுதிக்கு எப்புமே வந்து போனதில்லையாம். இப்படிப்பட்ட சிறப்புத் தகுதி மிகக் காரில் நாம் தனது விருந்தினராக வந்து போனதைப் பார்த்ததும் தனது தகுதியே ஒரு பகலுக்குள் உச்சத்தை எட்டி விட்டதாக அவர் எமக்கு விளங்கப்படுத்தினார்.

யாழ்ப்பாணத்துத் தெருக்களில் ‘ஹாட்டன் ஹோல்’ என்ற ஓட்டைச் சைக்கிளில் குச்சொழுங்கை என்றும் பாராமல் சவாரி செய்து மல்லிகையை ஒவ்வொருவராகத் தேடித்தேடி விநி

யோகித்துக் கொண்டு வந்த கொண்டிருந்த இந்த மல்லிகை ஆசிரியருக்கு மாஸ்கோ நகரத்தில் கிடைத்த இந்தச் சிறப்புக் கெளரவத்தை நினைத்து நினைத்து நான் மனசுக்குள் சிரித்துக் கொண்டேன்.

இடையிடையே ஏற்பட்டு வரும் இத்தகைய தற்காலிகப் புகழை கண்டு நான் என் நிலையை என்றுமே மாற்றிக் கொண்டவன்ல்ல. அது எனது வாடிக்கை யுமல்ல.

இத்தகைய தகவல்களை இங்கு ஏன் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகின்றேன் என்றால், ஓர் இலக்கியச் சுவைஞரை அல்லது படைப்பாளியை அவனது உணவு ருசிப் பழக்க வழக்கங் கணிலிருந்தே இனங் கண்டு கொள்ளலாம். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணுவையும் ரசித்துச் சுவைத்து வாழ்ந்து வருவதன்தான் இயற்கையில் தரமான இலக்கியப் படைப்பாளியாக மலர்வான்.

நான் அந்த ரகத்தைச் சார்ந்தவன்.

ஓர் எழுத்தாளன் அல்லது மக்கள் விரும்பும் கலைஞர் இயல்பாகவே தன்னிடமுள்ள படைப்புத் திறமையால் அல்லது ஆற்றலால் மாத்திரம் உருவாகி விடுவதில்லை.

அவன் மெல்ல மெல்லச் செதுக்கிச் செதுக்கிச் செப்பனிட்டு வடிவமைப்பதில் உணவு ரசனைப் பழக்கமும் தலையான பங்கு வகிக்கின்றது என்பது எனது தீர்க்கமான அனுபவ முடிவு.

இந்த உணவு ரசனையை இங்கு குறிப்பிட்டு எழுதும் போது, அறுபத் தோராம் ஆண்டில் நான் தமிழகம்

சென்ற முதல் நூபகம் தலை காட்டுகின்றது.

தனுஷ்கோடி இறங்குதுறை புயல் காற்றால் அழிக்கப்படாத கால கட்டமது. தலைமன்னார் வழியாக தனுஷ்கோடி ஊடாகத் தமிழகம் சென்று வந்தேன்.

ஸ்ரீலங்கா சாலூரித்திய மண்டலப் பரிசுத் தொகையில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்கி எடுத்துக் கொண்டு தமிழகப் பயணத்தை ஆரம்பித்தேன்.

ஒரு மாதத் திற்கு மேற்பட்ட காலத்தைத் தமிழகத்தில் கழித்தேன்.

இந்தப் பயண காலத்தில் உணவுப்பிரிசுசினை எனக்குப் பெரிய சங்கடத்தைத் தந்து கொண்டிருந்தது. நாலையும் இரவும் ஒரு வழியாகச் சமாளித்துக் கொண்டேன். பகல் உணவுக்காக ரொம்பவும் சங்கடப்பட்டேன்.

அவர்களது உணவு முறை வேறு. காரமற்றது. எங்களது சாப்பாட்டு வகை வேறு. காரம் நிரம்பியது

மிளகாயை அம்மியில் வைத்து அரைத்துக் காய்ச்சிய மீன் குழம்பிற்குப் பழக்கப்பட்டுப் போனது என் நாக்கு.

யாழ்ப்பாணம் திரும்பியதும் பழமினாகாயை இரண்டாகப் பிழந்து நாக்கில் குறுக்கும் மறுக்குமாக நன்கு தேய்த்து அதில் சுரணை ஏற்படுத்திக் கொண்டதின் பின்னர்தான் பகல் சாப்பாட்டை உண்டு முடித்தேன்.

அமாவாசை இரவு வந்ததும் குளுக்குப் போகும் குழுவினருடன்

யாழ்ப்பாணப் பரவைக் கடலுக்குக் கூடச் சென்று துடிக்கத் துடிக்க உயிர்மீன், றால் பிழித்து வந்து கடச் கூடி கூழி காய்ச்சி நட்ட நடுநிசிச் சாமத்தில் கூழியிருந்து பணாட்டுத் துண்டைக் கழித்தபடி தேங்காய்ச் சொட்டை மென்ற வண்ணம் கூழிக் கூழி குடித்து ரசித்துச் சுவைத்த எனக்கு, தமிழ் நாட்டுக் காரமற்ற உணவு வகை களைச் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு நாக்கே சுரணையற்றுப் போய் விட்டது போன்ற மனப் பிரமை!

உணவுச் சுவை நான் ரசிக்கும் கலை.

சிறந்த கலைஞர் தரமான சுவை ஞானக் குருப்பான் என்பது எனது நீண்டநாளைய கண்டு பிழிப்பு.

மனமக்கள் மறுவீடு சென்று விட்டனர்.

தனித்து விடப்பட்டது போன்ற தவிப்பு நிலை குருகவாமி அண்ணாச்சிக்கு.

இந்த இடைவெளியை நிரப்ப இரண்டொரு நாட்கள் ஓட்டப் பிடார்த்தில் தங்கிப் போகும்படி அண்ணாச்சி என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார்.

தேசபக்தன் வ.உ.சி.யின் ஊரல் வலா!

எனக்கும் ஊர் பார்க்க ஆசை. சம்மதித்தேன்.

அடுத்த நாள் மாலை தெருவோர முன்றலில் தென் எங் கிடுகினால் வேயப்பட்ட சிறு பந்தலில் நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்தார் குருகவாமி. நானும்

மாஷங்கம்

மாஷங்கம்

பக்கத்தே அமர்ந்திருந்தேன்.

பலதும் பத்துமாக கடந்த கால சமத்து இலக்கியப் பிரச்சினைகள் பற்றியும் புதுமைப்பித்தனுக்கு நிதி சேர்க்க தான் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியும் அந்தக் கால ஈடுகேசரி ஆசிரியர் டோ.சிவபாத சுந்தரம் பற்றியும் ரேடியோ சிலோன் நாட்கங்களின் தாரதம்மியங்கள் பற்றியும் வெகு விஸ்தாரமாக எனக்குக் கூறி, அந்தக் கால இலக்கியச் சூழ்நிலையை எனக்கு விளங்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் அப்பொழுது ஒட்டப் பிடாரத் திலிருந்து இதையெல்லாம் எனக்குச் சொல்லவில்லை. அந்த மனோநிலையிலிருந்து அவர் அப்படிக் கதைக்க வில்லை.

மலிவன் வீதியிலுள்ள தனது மன்றியின் மேல் மாடியிலிருந்து வெகு சாவகாசமாக என்னுடன் உரையாடுவது போல, மெல்ல மெல்ல விவரித்துச் சொன்னார்.

இடையே தெருவில் குறுக்க மறுக்கப் போகிறவர்களில் சிலர் தோள் சால் வையை எடுத்துக் கைகளில் ஏந்தியபடி வெகு பல்வியமாக அவரிடம் விடைபெற்றுச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

ஹரில் ஒருநிலச் சுவாந்தாராகவே கணிக்கப்பட்டு மதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்.

என்னுடன் அந்தச் சாயங்கால வேளையில் வெகு தாராளமாக இலக்கிய விஷயம் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்த போதிலும் கூட, வாசல் பக்கம் திரும்பி “‘மீனாட்சி!’’ என

அழைத்தார்.

மகள் வெளிக்கதவு நிலையாக்கு வந்து கதவு மறைவில் நின்ற வண்ணம் காத்து நிற்க, இவர் எழுந்து சென்று மகள் மீனாட்சியிடுன் தனிந்த குரவில் உத்தரவிடுவது போலப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

சற்று நேரத்திற்குப் பின் இருக்கையில் உட்கார்ந்த அவர், என் பக்கம் திரும்பி “‘ஜீவா! டி.கே.சி. வீட்டு இலக்கிய வட்டத் தொட்டி பற்றி நீங்கள் முன்னரே கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அதே நேரம் அவரது வீட்டில் வார்க்கும் ஸ்பெஷல் தோசை பற்றியும் அறிந் திருப்பீர்கள். இன்றைய இரவு அதே டி.கே.சி. வீட்டுத் தோசையை என் வீட்டில் கவைபார்க்கப் போகிறீர்கள்!” என்றார்.

எப்போவோ ஒரு நாள் கொழும்பில் இருவரும் சம்பாஷிக்கும் பொழுது டி.கே.சி. வீட்டுத் தோசை பற்றி நாள் வியப்புடன் விசாரித்தது அப்பொழுது எனக்கு ஞாபகம் வந்தது.

பல நீண்ட வருஷங்களுக்கு முன்னர், ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நாக்குச் சுவை சம்பந்தப்பட்ட சம்பாஷணையில் கொழும்பிலுள்ள இவரது இறக்குமதி நிறுவனத் தின் மேல் மாடியில் வைத்துச் சொன்ன ஒரு சின்ன உணவு ரசனைத் தகவலை இத்தனைக் காலமும் நெஞ்சின் அடியாழத்தில் முடிமறைத்து வைத்திருந்து விட்டு, தனது சொந்த ஹரில் சொந்த வீட்டில் வைத்து அந்தத் தோசையின் சுவையைச் சுவைத்து ரசிக்கும்படி அவர் நேரடியாகவே என்னைக் கேட்டுக் கொண்ட போது உண்மையிலேயே நான் பிரமித்துப் போய் விட்டேன்.

(மேலும் தொடர்வேண்)

மூலமைக்

அரை ஹாட்றாண்மை பொக்கி ஆலயப்பற்றிடுவார்.

- டொமினிக் ஜீவா

இலக்கிய நண்பர்களான உங்களுடன் இதைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமென நீண்ட நாட்களாக யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதற்கான வேளை வரவில்லை. அதற்காகவே இத்தனை நாட்களாகக் காத்திருந்தேன்.

சென்ற தடவை நான் யாழ்ப்பானம் சென்றிருந்த சமயம் யாழ்ப்பானத்து மல்லிகைக் காரியாலயத்திற்கும் ஒருநாள் போயிருந்தேன்.

கொழும்பிலிருந்து மல்லிகை இயங்கி வந்து கொண்டிருந்த போதிலும்கூட, நான் யாழ்ப்பானக் கந்தோரை என்றுமே மாண்கீமாக நேசித்து வந்திருக்கிறேன். அது பலருக்குத் தெரியும்.

அங்கு முன்னர் இயங்கி வந்தது போலவே மல்லிகைக்குத் தனது உழைப்பை நல்கி வந்த சகோதரர் சந்திரசேகரம் இன்றும் மல்லிகையைப் பாதுகாத்து வருகிறார்.

நான் அங்கு காலங்காலமாகச் சேமித்து வைத்திருந்த எழுத்தாளர்களினது ஆவணங்கள், புகைப்படங்கள், அவர்களது கையெழுத்துக்கள், மல்லிகை ஆண்டு வாரியான தொகுப்புகள் அத்தனையும் மழை நீரில் நனைந்து, உக்கி, நிறமிழ்ந்து அப்படியே அனைத்துமே உதவாமல் போய்விட்டன.

சொல்ல முடியாத மனக் கவலை எனக்கு.

காண்டேகருடைய படமும் கையெழுத்தும் அதில் உண்டு. எனது முதல் சிறுகதைத் தொகுதியான ‘தண்ணீரும் கண்ணீரும்’ முதல் தொகுதியை சரஸ்வதி ஆசிரியர் விஜயபாஸ்கரன் தரமான புத்தகமாகத் தயாரித்து, தனது கையெழுத்துடன் எனக்கு அனுப்பியிருந்தார்.

அந்த ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட தொகுதியின் முன் பக்கங்களில் க.நா.ச., ஜெயகாந்தன், சி.வைத்தியலிங்கம், கனக செந்திநாதன், சம்பந்தன், இலங்கையர்கோன், சே.சிவபாதசுந்தரம், கைலாசபதி, டானியல், வல்லிக்கண்ணன், கி.வா.ஜி. அழகு சுப்பிரமணியம், கனகரெட்டணா, ரவ்ய மொழிப்பெயர்ப்பாளர் விதாவி பூர்ணிகா, முருகபூதி, செல்லப்பா, அ.செ.மு., குணசேனவிதான், மார்ட்டன் விக்ரமசிங்கா, கே.ஏ.அமரதாஸ் போன்ற பலவேறு எழுத்து இலக்கியக்காரர்களின் கையெழுத்துக் களையும் கையொப்பமிட்ட தேதிகளையும் அவர்களைச் சந்தித்ததின் நிமித்த

மூலமைக்

நூபகமாகக் காலங் காலமாகப் பாது காத்து வைத்திருந்தேன்.

யுத்த நாசம் அத்தனை ஆவணங்களையும் அழித்தொழித்து விட்டது. சொல்லவோன்னாத மனக் கவலை எனக்கு.

இப்பொழுது எனக்கொரு யோசனை தோன்றியுள்ளது.

இந்த யோசனையை உங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். முடியாதவர்களைப் பற்றி என்னால் அக்கறைப்பட முடியாது.

மல்லிகை இப்பொழுது மிக நவீன தொழில் நுட்ப சாதனங்களைக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது.

இன் ஒம் ஜம் பது அறுபது வருடங்களுக்குப் பின். வரப்போகும் சந்ததியினரின் இலக்கியத் தேவைக்காக, இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பிரபல எழுத் தாளர்களினது புகைப்படங்களையும் அன்னாரது கையெழுத்து ஆவணங்களையும் கண்ணி அமைப்பு மூலம் ஆவணப்படுத்தி வைக்க ஏற்பாடு களைச் செய்து வருகின்றேன்.

இதை எனது குடும்பச் சொத்தாக நான் பாதுகாத் து வைத் திருக்க விரும்பவில்லை. இந்த மண்ணில் ஏதோ ஒருவரிடம் உங்களது புகைப்படமும் கையெழுத்தும் தூண்டிக்கொடுத்து உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும்.

சமகாலத்தில் கூட, நம்முடன் கூட இருந்து மறைந்து போன சில இலக்கிய நண்பர்களின் புகைப் படங்களைத்

தேவைக்குக் கூட, பெறப்பட முடியாத நிலைக்கு மல்லிகை ஆசிரியர் என்கின்ற முறையில் பல தடவைகள் அவைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த எனது கோரிக்கையில் எந்த விதமான பக்கச் சார்பு மனோபாவமும் எனக்கு அறவேயில்லை. ஏனெனில் வரக் கூடிய அடுத்த தலைமுறைதானே தேர்வு செய்து தேடி எடுக்கப் போகின்றது.

எனவே காலத் தின் கைகளில் ஒப்படைத்து விடுவோம், இதை!

அதற்குரிய தயாரிப்பு வேலைகளையாரோ ஒருவர்தானே ஆரம்பித்து வைக்க வேண்டும். 38 ஆண்டுகள் சிற்றே டொன்றைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருபவன் என்கின்ற முறையில் இந்த வேண்டு கோளை விட, மற்றவர்களை விட, எனக்கு அதிக உரிமை இருக்கிறதென்றே உண்மையில் நம்புகின்றேன்.

இல்லை. என்னை விட யாராவது ஒருவர் இதற்குத் தகுதியானவரெனக் கருதினால் அவரே பொறுப்பெடுத்துச் செய்யட்டும். நான் பூரணமாக ஒத்துழைக்கத் தயார்!

இதை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டால் இலக்கிய நண்பர்கள் என்னுடன் ஒத்துழைக்கலாம். புகைப்படம் அனுப்பும் போது படத்தின் பின்னால் கையெழுத்திட்டு அந்தப் புகைப்படம் எடுத்த வயது, முகவரியுடன் எனக்கு அனுப்பி உதவினால் அடுத்த ஜம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வரும் தலைமுறையினருக்கு ஆவணமாகச் சமர்ப்பிக்க என்னால் இயலும் என உறுது கூறுகின்றேன்.

படிக் காருவர் படிப்பிச்சு பாடங்கள்

ஷாஹ். தீவில நடராசா

தங்கை சற்று வளர்ந்த பின் தையல் கலையை முழுமையாகப் பயின்றதால் அவள் தனக்கென ஒரு தையல் இயந்திரத்தை உரிமையாகக் கிரும்புவது சரியென கொள்கையளவில் பெற்றோர் ஏற்றுக்கொண்டனர். சிலநாள் கழிய புதிய தையல் இயந்திரம் வாங்கிக் கொடுக்க தந்தை இணக்கம் தெரிவித்தார். இந்தச் சங்கதி இடைத் தரகர் ஒருவருக்குத் தெர்ந்துவிட அவர் கடைக்கு மாவிடிக்க வரும் பெண்ணொருத்தி மூலம் அம்மாவின் மனதில் ஆசையை முடிச் சற்று குறைவான விலைக்கு ஒருவரிடம் பாவித்த இயந்திரத்தை வாங்கினார். தரகர், மாவிடிக்கும் பெண் அம்மா எல்லோரும் சேர்ந்து ‘அதிகம் பாவிக்காத மெசின்.. விலையும் மலிவு என்று சொல்லி அப்பாவின் அரைகுறைச் சம்மதத்தை வாங்கி விட்டனர். கொடுப்பனவு பூர்த்தியாக கொள்ளவனவு செய்த இயந்திரம் வீட்டுக்கு வந்தது.

தையல் இயந்திரம் வீட்டுக்கு வந்த மூன்றாவது நாள் திடுதிப்பென்று கடைக்குள் நுழைந்த பொலிஸார் அப்பாவிடம் அடுக்கடுக்காகப் பல கேள்விகள், விசாரணைகள், விளக்கங்கள். பின்பு தான் விடயம் விளங்கியது. இல்லத் தலைவி உழைத்து வாங்கிய தையல் இயந்திரத்தை குடிகாரக் கணவன் தரகர் மூலமாக எங்கள் தலையில் கட்டி பொலிஸ் நிலையம் வரை அலைய வைத்தான். விற்பனை நிலையத்திலிருந்து வழங்கிய சட்டை இல்லாமல் இன்னொருவருக்குச் சொந்தமான பொருளை முறையான சாட்சிகள் கூட இல்லாமல் வாங்கியது திருட்டுப் பொருளை வீட்டில் வைத்திருப்பதாகக் கருதப்படும் என்றனர் பொலிஸார்.

முறையான விற்பனை நிலையங்களில் பொருட்களை வாங்கா விட்டால் சில ஒழுங்குகளைக் கடைபிடித்துத்தான் பொருட்களை வாங்க வேண்டும். ஒரு குடும்பத்தில் கணவன் சம்மதமின்றி மனைவியிடமோ மனைவியின் சம்மதமின்றி கணவனிடமோ வாங்கும் பொருள் கூட பிரச்சினைகளை உருவாக்கும் என்ற பாடத்தைப் பணம் கொடுத்துத் தான் படிக்க நேரிட்டது என அம்மா சொல்லுவார்.

ஷ ஷ ஷ

முன்னாலுள்ள புடைவைக் கடையில் கடைமையாற்றும் ‘சேது’ மாமா சைக்கள் விபத்தில் காயமுற்று ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். மாலையில் அவரைப் பார்த்து விட்டு ஆறுமணிக்குப் பின் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்து வெளியேறிய போது பல

மலைகள்

நாட்களுக்குப்பின் சந்தித்த பள்ளித் தோழர் சிலரின் வற்புறுத்தல் - பல் நிலையத்துக்கு முன்னாலுள்ள குளிரகத்தில் ஜஸ்கிறீம் சுவைக்க வருமாறு வற்புறுத் தினார்கள். எங்களுடன் இணைய விரும்பாத அப்பா மெதுவாக பின்னே வர எங்கள் வாயெல்லாம் கேலிப் பேச்க்கள். அப்பாவின் காதில் விழுந்து விடுமே என்ற அச்சத்தோடு மெதுவாகத் திரும்பிய எங்கள் கள்ளப் பார்வையில் - விரித்த குடையின் கீழ் ஆறுதலாக நடந்து வருவது தெரிந்தது. நண்பர்களுள் ஒருவன் சிரித்தான்:-

'மழை தூறக்கூட இல்லை. என் குடை பிடிக்கிறார்?'

மற்ற நண்பனின் சந்தேகம். 'வெயிலும் இல்லை...!'

மூன்றாமவனின் நக்கல். 'அந்ப ஞுக்குப் பவுசு வந்தால் அந்தத் ராத் திரியில்...' அப்பா வெயிலோ மழையோ இல்லாத போதும் குடையை விரித்துப் பிடித்துக் கொண்டு வந்தது எனக்கும் வெட்கமாகத்தான் இருந்தது. ச் ச் என்ற சத்தத்துடன் மரங்களிலிருந்து பறவைகள் கழித்த ஏச்சங்கள் எங்கள் ஆடைகளை அசிங்கம் செய்தன. அதன் பின் கேலிப் பேச்க்கள் இல்லை. அழுக்கான சேட்டுடன் ஜஸ்கிறீம் கடைக்குச் சென்றால் எங்களைக் கேலி செய்வார்களே! ஜஸ்கிறீமும் இல்லை. மழை வெயிலுக்கு மட்டுமல்ல - மரங்களின் கீழே நடக்கும் போதும் குடைகளைப் பயன் படுத்தலாம்.

அப்பாவின் சுவையான தயாரிப்பு களில் அல்வாவும் ஓன்று. இந்தியாவில் மதுரை மல்லிகை, மணப்பாடு மறுக்கு திருநெல்வேலி அல்வா என ஓவ்வொரு ஊரும் ஒவ்வொரு பொருளுக்குச் சீற்றந்த தாக விளங்குகிறது. திருநெல்வேலி அல்வாவே சீற்றந்தது எனக்சொல்வோர் அப்பாவின் தயாரிப்பை திரு நெல்வேலித் தயாரிப்புக்கு ஒப்பிடுவார்கள். திங்கட்கழுமை கொழும்பில் திருமணப் பந்தலில் அமரவேண் டிய நன் பனுக்கு வெள்ளிக் கிழமை திழரென ஓர் ஆசை. 'திருமணக்கேக்குப் பதிலாக அப்பா தயாரிக்கும் அல்வாவை கண்ணாடிப் பேப்பரில் கந்றி சிறு அட்டைப் பெட்டியில் வைத்து வழங்க வேண்டும்' உடனாடியாக அல்வாவைத் தயாரித்து வெட்டித் தருவதற்கு மட்டும் அப்பா உடன்பட்டார். அந்நாடகளில் பொலித்தன் என்ற சொல்லைத் தெரிந்து வைத்திருந்தவர்கள் மிகச்சிலரே. பல இடம் தேடிய பின் வாங்க முடிந்த கண்ணாடிப் பேப்பர் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டது. சனிக்கிழமை மாலையாகி விட்டதால் பிரபல அச்சகங்கள் முடப்பட்டு விட்டன. மானிப்பாய் வீதியில் அப்பாவால் அடையாளம் காட்டப்பட்ட சிறு ஒழுங்கையில் ஒருவர் அச்சு வேலைகளைப் பொறுப்பேற்றார். அச்செழுத்துக் களைக் கோர்ப்பது அவருக்குக் கைவந்தகளை. அதன் பின்னர் கோர்வைகளைக் கொண்டு சென்று பெரிய அச்சகங்களில் முகுதி வேலைகளைப்பூர்த்தி செய்வார். கையால் இயக்கும் சிறு அச்செழுத்திற்கும் இருந்ததார். அதுவும் பெம்பிளைகளைக் கூட்டுக்கொண்டு பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டு மறுநாள் மத்தியானத்துக்கு முதல் அட்டைப் பெட்டிகளை அப்பாவிடம் கொடுப்பதாக சொன்னார்கள். சிங்கப் பூர் ஹூங்ஹோங் போன்ற தங்கிச் செல்லும் விமான நிலையங்களிலும் தகுந்த உபசரிப்பு.

ஞாயிறு மாலை மணி இரண்டா கியும் அச்சகத்திலிருந்து பெட்டி வராத தால் மானிப்பாய் வீதிக்குச் சென்றேன். என்னிடம் வேலையைப் பொறுப்பெடுத் தவர் இருக்கவில்லை. அவரது மனை வியையும் மகளையும் ஆத்திரம் தீரும் வரை வாய்க்கு வந்தபடி ஏசினேன். வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு இரவு ஆறு மணி ரெயினில் கொழும்புக்கு புறப்பட வேண்டுமே! தில்லைப்பிள்ளை கிளப்புக்கு பக்கத்தில் அமைந்திருந்த காந்தா அச்சகத்தின் உரிமையாளர் திரு. கணபதிப்பிள்ளைக்கு பள்ளி மாணவனான என்னை அப்பா அறிமுகம் செய்து வைத்தார். அந்த அறிமுகத்துடன் ஐந்தாற் நாட்கள் அச்சுக் கோர்க்கும் பகுதியில் தலைகழாகக் கிடந்த சுய எழுத்துக் களிடையே எனது பெயர் விலாசத்துக் குரிய எழுத்துக்களைத் தேடியெடுத்து சிறுபெட்டியில் கோர்த்து எழுத்துகளில் மட்டுமன்றி கை முகமெல்லாம் அச்சமையைப் பூசிக் கொண்டு அப்பாவிடம் ஏச்சு வாங்கினும் ஓர் அனுபவம். அந்த அரைகுறை அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு அப்பாவிப் பெண்களை அச்சுறுத்தி அச்செழுத்துக்களை ஓவ்வொன்றை நிறைவேற்றி நாகத் தேடினேன். என்னைப் பின் தொடர்ந்து வந்த அப்பா நொடிப் பொழுதில் நடந்ததற்கிந்து என் சார்பில் பெண்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு ஒதுக்குப்புறமான இடத்துக்கு என்னை அழைத் துச் சென்றார். 'கட்டி! வேலையை ஒரு ஆளிடம் கொடுத்திட்டு இன்னொரு ஆளிடம் குறை சொல்லக் கூடாது. அதுவும் பெம்பிளைகளைக் குறை சொல்ல போது ரொம் பக்கவனமாக இருக்க வேணும். ஒரு பொதுப்பாகச் சொன்னார்.

ஆளைப் புகழ் வேணும் பாராட்ட வேணும் எண்டால் ஆரிடமும் சொல்ல வலாம். ஏச வேணும் குறை சொல்ல வேணுமெண்டால் அந்தாளிடம் மட்டும் சொல்ல வேணும் மிக நெருங்கிய நண்பரின் தீங்கரி மரண வீட்டுக்குச் சென்று திரும் பியவர் எனது வேலைகளை நிறைவேற் யுவதற்காக கையால் இயக்கும் இயந்திரத்தை அவசரம் அவசரமாக இயக்க ஆரம்பித்தார்.

1999ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு சீருடை கொள்ளவனவு செய்வதற்காக சீனா சென்றிருந்தேன். கல்வியமைச்சர் ரிச்சர்ட் பத்திரானவுடன் சென்றதால் எல்லா இடத்திலும் ஏ.ஐ. வரவேற்பு கிடைத்து. கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்துக்கு விமானம் புறப்பட அரைமணி நேரத்துக்கு முன் வந்தால் போதுமென்று சொன்னார்கள். சிங்கத்தீணக்கள், குடி வரவு குடியகல்வு, விமானப்பகுதி ஊழியர்கள் விஷேச விருந்தினர் அறையில் நாங்கள் இருந்த கத்தரக்கு அருகில் வந்து தங்கள் பணிகளை நிறைவேற்றி நார்கள். சீறிய கைப்பையைக்கூட தாங்களே தூக்கிச் சென்றார்கள். சிங்கப் பூர் ஹூங்ஹோங் போன்ற தங்கிச் செல்லும் விமான நிலையங்களிலும் தகுந்த உபசரிப்பு.

இருவாரங்களுக்குப் பின் கட்டுநாயக்க விமான நிலையத்தில் காலை முன்று மன்னக்கு விமானம் தரையிறங்க விருந்தினர் அறைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டோம். கொழும்பு புறப்பட முன் பொதுகளை எண்ணினால் ஒரு பொதியைக் காணவில்லை.

பழைய சம்பவம் மனதில் படமாக ஒடியது - 1950களில் செல எரிபொருளில் வேகமாக ஓடும் யாழ். தேவி உத்தரதேவி புகையிரதங்கள் வருவதற்கு முன்பு நிலக்கரிப் புகையிரதம் ஊர்ந்த காலம். காலையில் குட்கேஸ் பெட்டியுடன் பூற்பட்ட சித்தப்பா இரவு யாழ்ப்பாணம் வந்திறங்கிய போது குட்கேஸ் காணாமல் போன கதை தெரிந்தது. பிரயாணக் களைப்பால் சோர்வற்றிருந்த சித்தப்பாவிடம் கதைகள் அதிகம் கேட்காமல் குட்கேஸ் பெட்டியின் அகலம் நீளம் உயரம் நிறம் மற்றும் முக்கியமான அடையாளங்கள் பற்றிய விபரங்களை மட்டும் அப்பா கேட்டுக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் புகையிரத நிலையத்துக்கு விரைந்தார். புகையிரத நிலைய அதி பரின் உதவியுடன் காங்கேசன்துறை புகையிரத நிலைய அதிபருக்கு தகவல் கொடுக்கப்பட்டது. கடைசிப் புகையிரத நிலையமான காங்கேசன்துறையில் எல் லோரும் இறங்கிய பின்னரும் தேரு வாரின்றிக் கீடந்த குட்கேஸ் புகையிரத நிலையத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. யாழ். புகையிரத நிலைய அதிபர் மூலம் கிடைத்த விபரங்களுடன் கிடைத்த குட்கேஸின் விபரங்களும் ஒத்துப் போனதால் சித்தப்பா நீரந்தரமாக இழக்கவிருந்த குட்கேஸ் திரும்பக் கிடைத்தது.

நானும் மற்றவர்களிடம் விசாரிப் பதை விடுத்து அங்கும் இங்கும் அலையால் பிரயாணப் பைகள் கடைசியாக வந்து சேருமிடம் - தேடுவாரற்ற நிலையில் காணப் படும் பொருட்கள் சேகரித்து வைக்குமிடம் ஆகியவற்றில் எனது பொருள் இல்லையென்பதை உறுதி செய்ததும் வந்து சேரும் பொருட்களுப்

குப் பொறுப்பான உத்தியோகத்திற்கிடம் - நான் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்த இடம் தரித்து வந்த விமான நிலைய விபரங்கள் - விமான இலக்கங்கள் விமான டிக்கட் இலக்கம் காணாமல் போன பொதியின் நீளம் அகலம் நிறம் இதர அடையாளங்கள் - பொதிக்குரிய அடையாள டிக்கட் இலக்கம் பொதி கைதவறிப் போன பெட்டியினதும் அதனுள்ளே இருந்த பொருட்களினதும் விபரங்கள் அத்தனையும் எழுத்தில் கொடுத்து விட்டு எனது இருப்பிடம் வந்து விட்டேன்.

மறுநாள் அதிகாலை ஹூாங்ஹூாங் விமான நிலையத்திலிருந்து தொலை பேசித் தகவல் விமான நிலையத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொதி கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது' - பயணப்பெட்டியில் எனது பெயர் முகவரியுடன் தொலைபேசி இலக்கும் எழுதி ஒட்டப்பட்ட துண்டினால் கிடைத்த பலன். சில மணி நேரம் கழித்து அடுத்த தொலைபேசியமைப்பு: 'உங்கள் பெட்டி கட்டுநாயக்கவுக்கு வந்து விட்டது. உரிய அத்தாட்சிகளைச் சமரப்பித்து எடுத்துச் செல்லலாம்.'

முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்தாலும் சில சம்பவங்கள் இடம் பெறலாம்., விரைந்து சரியாகச் செயற்பட்டால் இழப்புக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த உறவினர் இல்லத்துக்கு விருந்துண்ணச் சென்றிருந்தோம். வழைமயான உணவைத் தொடர்ந்து ஒரு கேள்வி:- 'தயிர் கொஞ்சம் சாப்பிடுமீங்களா?' ஒரு அளவான மண்பாளை நீரம்ப தயிர். பாணையோடு கவிழ்ந்தால் கூட வழாத வகையில் கட்டி

யாக இருந்தது கெட்டித்தயிர். மட்டக் களப்புத் தயிர் அப்படித்தான்.. அதன் சுவையே தனி. கட்டித்தயிரை வெட்டி யெடுத்துப் போடுவதற்காக பெரிய கண் ணாடிக் கிளாசும் கறண்டியும் வைக்கப் பட்டிருந்தன. அப்பா சிறிதளவு தயிருடன் நிறுத்த நான் கிளாசின் விளிம்பு வரை நிறைத்தேன். இனி கிளாசில் இடமில்லை. அழைத்த விருந்தினர் அடுத்துக் கொண்டு வந்த தட்டத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த கிண்ணத்தில் சீனியும் சிறு கறண்டியும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பா சிறிதளவு சீனியை தயிரில் சோத்து கலக்கினார். இருக்கும் தயிரில் சிறிதளவென்றாலும் குடித்தால்தான் சீனி சேர்க்க இடம் உண்டாகும். அப்படி இடத்தை ஏற்படுத்தி சீனியை அள்ளிப் போட்ட போது வேறொரு தட்டத்தில் வட்டம் வட்டமாக வெட்டிய வருமைப் பழத்துண்டுகளும் கஜைக் கொட்டகைஞம் வந்து சேர்ந்தன. இப்போது எனது கிளாசில் அரைவாசித் தயிரைக் குடித்த பின் சீனி கஜை பழம் எல்லாம் சேர்த்துக் கலக்கினேன். இருந்தாலும் அப்பா குடித்த தயிர் குவையாகத்தான் இருந்திருக்கும்.

அப்பா சொல்லுவார்:- 'பந்திக்கு முந்தத் தான் வேணும்.. ஆனால் அவசரப் படக் கூடாது. அக்கம் பக்கத்திலிருப் பவரையும் சாப்பாட்டையும் பார்க்க வேணும்'

முதலாம் வகுப்பில் படிக்கும் போதால் இல்லத்துக்கையின் பின் 531 பிரேதங்களை ஒரே நேரத்தில் பொறுப் பேற்று 476 பிரேதங்களை அடக்கம் செய்யுமளவுக்கு பயமில்லாதிருந்தேன்.

பயமும் இருந்ததை ஒருவரும் கவனிக்க வில்லை. இமைகள் மூடாமல் இராப் பொழுதைக் கழித்ததும் ஒருவருக்கும் தெரியாது. பொழுது விடிந்ததும் இன்று மட்டும் பள்ளிக்கூடம் போக மாட்டேன் என அடம் பிடித்தேன். அப்பா சிறிது சிறிதாக வற்புறுத்த காரணத்தைக் கக்கினேன்:-

'பாடசாலையிலிருந்து வரும் வழி யில் ஒரு செத்தவீடு - செத்த வீட்டுக் கதைகள் பேயக் கதைகள் பயங்கரத்தைத் தந்ததால் பாடசாலை செல்லப் பயமாயிருந்தது. அப்பா மிக ஆறுதலாக அரவணைத்து முதுகைத் தடவினார்: 'கட்டிக்கு பயமெண்டால் போக வேண்டாம்.' பள்ளிக்கூடம் போக வேண்டாம் என்றுதும் நானும் மகிழ்ந்தேன். சிலநிமிட மௌனத்தை அப்பாதான் கலைத்தார்: 'கட்டிக்கு நானும் பள்ளிக்கு வர்றன்.. பயமில்லையா?' அப்பா என்னோடிருந்தால் நான் ஏன் பயப்படப்போறன். 'பயமில்லை' என்ற அர்த்தத்தில் என் தலை இடமும் வலமும் அசைந்தது. அப்பாவும் என்னோடு பள்ளிக்குப் புறப்பட்டபோது சொன்னார்: 'கட்டி எப்பவும் செத்த ஆட்களாலை பிரச்சினையில்லை. செத்தபிறகு அவங் களாலை ஒண்டும் செய்ய முடியாது. உயிரோடையிருந்த கிற ஆட்களோடை தான் கவனமாக இருக்க வேணும்' பினம் - பேய - பிசாக என்ற பயம் படிப்படியாகக் குறைந்து. 1996ல் மூல்லைத் தீவில் இடம் பெற்ற ஓயாத அலைகள் போராட்ட நடவடிக்கையின் பின் 531 பிரேதங்களை ஒரே நேரத்தில் பொறுப் பேற்று 476 பிரேதங்களை அடக்கம் செய்யுமளவுக்கு பயமில்லாதிருந்தேன்.

அந்த ஹோட்டலுக்குப் போய் வந்த அனுபவம். சில்லையூர் செல்வராசனின் கழுத்து மனைவியிருந்த பக்கம் நோக்கத் திரும்பியது: 'கமலினி!' என்றார்.

கமலினியும் ஜெயசோதியும் சேர்ந்து ஒரு பார்சலை எடுத்தனர். கமலினியின் அழைப்பு: 'தில்லையண்ணா Sandwich செய்து கொண்டு வந்தனான். சாப்பிடுவேம். 'அது நல்லது, இதைச் சாப்பிட்டிட்டு ஒரு ரீ குடிப்பம்'- இது ராஜபுத்திரன் யோகராஜன்.

"பார்சலையும் கொண்டு ஹோட்டலுக்கு போவம். சாப்பிட்டு ஒரு நல்ல ரீ குடிச்சிட்டு வெளிக்கிட்டால் மத்தியானச் சாப்பாடு வழனியாவில்." - எனது ஆலோ சனையை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ள வாகனம் ஹோட்டலுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டது.

வாகனத்திலிருந்து ஓவ்வொருவராக இறங்க இறங்க முதலாளியின் முகம் படிப்படியாக மலர்ந்து சுறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டார். அழைப்பு மணியைத் தொடர்ந்து அமத்திக்கொண்டு கடையில் வேலை செய்வோரைப் பெயர் சொல்லி அழைத்து விரைவாக உணவு பரிமாறக் கட்டளையிட்டார்.

நாங்கள் உணவு பரிமாறுவோருக்கு சிரமம் கொடுக்காமல் தேநீருக்கு மட்டும் சொல்லி விட்டு நான்கு மேசைகளை ஒன்றாக இணைத்து பத்னாறு நாற் காலிகளை மேசைகளைச் சுற்றிவர வைத்து சில்லையூர் தம் பதி களின் பார்சலைப் பிரத்தோம். உறைப்புக்கறி உள்ளுடனாக அமைந்த பானுக்கும் சுடச் சுடச் தேநீருக்கும் நல்ல பொருத்தம்.

'சிகரட்' என்ற சிப்பந் தீக்கு 'வேண்டாம்' என்றதும் சிட்டை மேசைக்கு வந்தது. எதுவித விபரமும் இல்லாமல் 160 இலக்கம் மட்டும் காணப்பட்டதால் 'இது என்ன 160?' என்றேன். 160 ரூபா என்ற பதிலைக் கேட்ட எனது கண்கள் முதலாளிக்குப் பின்னாலுள்ள சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த விலைப்பட்டியலை மேய்ந்தன.

'வெறும் தேநீர் - 3 ரூபா. பால் தேநீர்- 5 ரூபா' - சரியாகத்தான் எழுதப் பட்டிருந்தது. 16 ஐ சூல் பெருக்கி 80 என்பதை நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டு மீண்டும் கண்கைக் கேட்டேன். விடையில் மாற்றமில்லை, சிட்டையில் எழுதப் பட்டிருந்த தொகையில் மாற்றமில்லை. பொறுமையிழந்த நான் முதலாளியிடம் முறையிட்டேன்:- 'நாங்கள் 16 பேர் - 16 ரீ மட்டும் - 80 ரூபாதான் கணக்கு. பிழையாக 160 ரூபா கணக்குக்கு பில் போட்டிருக்கு. 'முதலாளி சிப்பந்தியைக் கூப்பிட்டு ஏகவார் என எதிர் பார்த்த எனக்கு ஏமாற்றம்' முதலாளி சிரித்துக் கொண்டே சுவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்த அறிவித்தலைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

எத்தனை தடவை அந்தச் சாப் பாட்டுக் கடைக்குப் போயிருந்தும் அன்று தான் அந்த அறிவித்தலை வாசித்தேன்.- 'வெளியிலிருந்து சாப்பாடு கொண்டு வந்து சாப்பிடுவர்களிடம் ஒருவருக்கு 5 ரூபாவீதம் அறவிடப்படும்'

மய்ல்வாகனம் சர்வானந்தா கொடுப் புக்குள் சிரித்தார்: 'கமலினியும் சோதியும் சொன்ன மாதிரி வானிலை வைச்சே சாப்பிட்டிருக்கலாம்'.

வாப்பா வாரார்....

- சாரங்கள் கையும்

"சவியா உம்மா. உங்கள் கண்ட நானும் நெனவில்ல. எங்க பெயித்தீங்க?" என்று நீண்ட நாளைக்குப் பின் கண்ட - ஊரில் முத்த - நாலும் தெரிந்த சவியா உம்மாவைப் பார்த்துக் கேட்டாள், பாத்திமா.

"பகினிகாவெல மவ ஊட்டுக்குப் போயிருந்தென். அதுகள் இரிக்கச் சொல்லி ஒரே கரச்சல். இருந்துகேட்டேன். அது போகட்டும், ஓண்ட மாப்புள்ள செய்தி என்னவாம்? தகவல் ஏதும் கெடச்சா? ஒன்ன விட்டுட்டு பெயித்து ரண்டு வருஷத்துக்கு மேல ஆயிட்டே."

"என்னத்து பேச, போன மனுசன் ஒரு கடதாசியாவது போடல்ல. இரிக்கிற எடத்தையும் சொல்லல்ல. முனு புள்ளகள் காப்பாத்துரது லேசா - ஏதோ ஆய்பம் கட்டு காலம் போகுது. இல்லாட்டி பிச்சதான்..."

என்று கூறி கலங்கிய கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள், பாத்திமா.

பாத்திமாவின் கணவன் இஸ்மாயில், நல்ல உழைப்பாளி. ஆரம்பத்தில் மனைவி மக்களோடு மகிழ்ச்சியாக வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தான். கண்டிப் பகுதியில் நல்ல வேலை வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் போனவன், வீடு வந்து போகவோ கடிதம் எழுதவோ இல்லை. பலரிடம் விசாரித்தும் ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை. "எப்பொழுதாவது வருவார்" என்று நாளை ஓட்டிக் கொண்டிருந்தாள், பாத்திமா.

ஒருநாள், பாத்திமாவின் உறவுக்காரர் கரிம் பாத்திமாவைப் பார்க்க வந்தார்.

"பாத்திமா, சொகமா இரிக்கிறியா? புள்ளகள் ஸ்கலுக்குப் போவதா?" என்று விசாரித்தார்.

"கரிம் நானா, எப்ப ஊருக்கு வந்த?"

"ரெண்டு நாளாச்சி. ஒரு சங்கதி சொல்லத்தான் வந்தன்."

"புள்ளயல்ட வாப்பாவை எங்கே யாவது பாத்தீங்களா?" என்று ஆவலோடு கேட்டாள்.

பாத்திமாவின் ஆவலைப் பார்த்த கரிம், இஸ்மாயிலைப் பற்றிச் சொல்வதா? விடுவதா?

என்று சஞ்சலப்பட்டார்.

சிறிது நேரம் மொனம்.

“கரீம் நானா, என்ன யோசிக்கிறீங்க? சொல்லுங்க”

“இஸ்மாயில்...”

“என்ன அவருக்கு, ஏதாச்சம் கரைச் சலா? என்று பதறினாள்.”

“பதறாதே பாத்திமா, இஸ்மாயீலுக்கு ஒண்டும் இல்ல. ஆன் நல்லாத் தான் இரிக்கிறான். என்னைக் கண்டதும் ஓடப் பாத்தான் உடுவேனா?”

“என்ன சொன்னாரு. புள்ளியல்ப் பத்திக் கேட்டாரா? என்ன பத்தி கேட்டாரா?” என்று கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டு போனாள்.

கரீமுக்கு பதில் சொல்லிக் கொள்ள முடியவில்லை.

வேலைத் தேடிச் சென்ற இஸ்மாயீலுக்கு நல்லதொரு வேலைக் கிடைத்தது. நல்ல சம்பளம். வேலை பார்த்த இடத் தில் ஒருத்தியுடன் தொடர்பு கொண்டு குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருந்தான்.

இதை எப்படிச் சொல்வதென்று தடு மாறினார் கரீம்.

“பாத்திமா, இஸ்மாயில் உடன்னோட் எவ்வளவு பிரியமா இருந்தான். நியும் மனச் கோணாம நடந்து கொண்டாய்....” என்று பழையதை ஞாபகமுட்டினார்.

“கரீம் நானா, அதெல்லாம் இப்போ ஏன்? நீங்க எதியோ மூடி மறைக்கிறீங்க...” என்று வினையமாகச் சொன்னாள்.

இதற்குமேல், சொல்லாமல் இநுந் தால் சரிப்பாது என்று,

“இஸ்மாயில், அங்க ஒருத்தியோடு குடும்பம் நடத்துறான். அத உள்கிட எப்படிச் சொல்லுறந்து எண்டுதான்....”

அதைக் கேட்டதும், பாத்திமாவுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. எழுந்து அங்கு மின்கும் நடக்கலானாள்.

“கரீம் நானா, நீங்க சொல்லுறந்து மெய்யா?”

“கண்ணாலே கண்டது. அவனும் இப்ப ஒரு மாதிரி.”

“கரீம் நானா, அவரு மவுத்தாப் பேணதா சொன்னா நான் கவல்ப்ப மாட்டேன். மவுத்து எல்லாருக்கும்தானே. ஆனா இதை என்னால் பொறுத்துக்க ஏலா. இந்தத் துரோகத்துக்கு நல்ல பாடம் படிப்பிக்கணும்” என்று படபடத்தாள்.

“பாத்திமாவுக்கும் புள்ளகணுக்கும் செலவு கேட்டு ‘காதி’ கோட்ட வழக்கு போடுவும். அப்போ என்ன நடக்குமென்டு பாப்பம்.” என்று கரீம் ஓர் ஆலோசனை கூறினார்.

‘காதி’ கோர்ட் என்றவுடன், பாத்திமா முதலில் துணுக்குற்றாள். பின்னர் ஒப்புக் கொண்டாள்.

கரீமின் உதவியோடு வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பெற்றது.

காதியார் இஸ்மாயீலுக்கும் பாத்திமா வுக்கும் ‘சித்தாளி’ அனுப்பி. இருவரை வரவழைத்து விசாரித்தார்.

விசாரணை மூன்று தடவைகள் நடந்தன.

“இஸ்மாயில், முதலாவது தாரமிருக்க இன்னொருத்தியுடன் குடும்பம் நடத்தியது

குற்றமென்றும் மனைவிக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் மாதாந்தம் 3500 ரூபா தாபரிப் புச் செலவு செலுத்தி வரவேண்டும்” என்று தீர்ப்பு வழங்கினார்.

இஸ்மாயில், கோர்ட் தீர்ப்பின் படி, நான்கு மாதங்கள் வரை செலவுத் தொகை கட்டி வந்தான்.

இரண்டாந்தார் வாழ்க்கை இதனால் பாதிக்கப் பெற்றது. சண்டை சச்சரவு ஆரம்பித்தது. இஸ்மாயீலுக்கு நிம்மதி இல்லாமற் போய்விட்டது.

ஒருநாள்,

இஸ்மாயீலுக்குத் தெரியாமல் இரண்டாவது தாரம் வீட்டை விட்டு ஓடி விட்டார். இஸ்மாயீல் அவமானப்பட்டான். அயல் வீட்டார்களும் கீக்கிச்க்கத் தொடங்கி விட்டனர்.

ஒருவருக்கும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இஸ்மாயீல் ஊர் திரும்பினான்.

இஸ்மாயீலின் பிள்ளைகள் முற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். இஸ்மாயீல் வருவதைக் கண்டு, ‘வாப்பா வாரார்’ என்று மகிழ்ச்சி ஆரவாரஞ் செய்தனர்.

அடுக்களையிலிருந்த பாத்திமா திடுக்கிட்டுப் போனாள். அவளால் எண்ணிப் பார்க்கக்கூட முடியவில்லை. பிள்ளைகள் இஸ்மாயீலின் சட்டையை ஆளுக்கொரு பக்கமாகப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

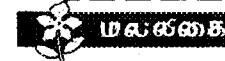
“வாப்பாவைக் கூட்டிக் கொண்டு ஊட்டுக்குள்ளே போங்க” என்று பாத்திமா சொன்னாள்.

பிள்ளைகள் அணைத் தபடி இஸ்மாயீல் வீட்டிற்குள் நுழைந்தான்.

பாத்திமாவின் வீடு புதுப்பொலிவு பெற்றது.

புதுமையான கஷ்சிவர்த்தாரன்

ரசிகமணி கனக செந்திநாதன் தனது முத்த மகனினது இழப்பையொட்டி வெளியிட்ட ஞாபகார்த்தக் கல்வெட்டு நூலை வழிமை போல அல்லாமல் இந்த நாட்டின் சிறந்த கவிஞர்களது கவிதைகளைத் தொகுத்து கவிதா மாலையாக வெளியிட்டு வைத் தார். அடுத் து ‘டாக்டர். எம்.கே.முருகானந்தன் தனது தாயாரின் பிரிவு ஞாபகார்த்தமாக ‘அம்மா’ என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டிருந்தார். சமீபத்தில் மறைந்த தனது தந்தையின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிட்டுள்ள கல்வெட்டு நூலில் 21 கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தொகுத்து ‘கல்வெட்டு மின்னல்கள்’ என்ற பெயரில் சிறு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளார், எழுத்தாளர் சுதாராஜ் அவர்கள். இலக்கியக்காரர்கள் எங்கும் எதிலும் புதுமையை நாடி வருகின்றனர்.

'துன்யூஸ் கு புன்னாக்குத்து....'

கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த ஏ.நஸ் புள் ளா ஹ் என் பவரால் எழுதப்பட்டு நேயம் - அல்மின்ஹாஜ் இளைஞர் கழகத்தினால் வெளியிடப் பட்டதே ‘துன்யூஸ் கு புன்னாக்குத்து....’ எனும் கவிதைத் தொகுதி.

முழுக்க முழுக்க புதுக் கவிதைகளால் நிரப்பப்பட்டுள்ளது இத் தொகுதி. இதில் பெரும்பாலானவை காதலை மையமாகவும், சில கவிதைகள் சமூகப் பார்வையோடும் புனையப்பட்டுள்ளன.

நூலின் பெயரே வாசிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டி விடுகிறது. ‘தோல்விகளுக்கு முடிவுற எழுத தலையங் கமாய் வெள் ளைப் புறாக்களின் வழி காட்டல்’ என்ற வரிகளைக் கொண்டமைந்த கைக்குட்டைப் புன்னகை’ என்ற கவிதையில் தேசப் பற்று அழகாக மினிர்கின்றது. ‘உயிர் தின்னும் துப்பாக்கி மிருகம்’ என்ற கவிதையின் வரிகளான ‘பேயப் பயம் என் உயிருக்கு நான் அகால மரணமாகிவிடுவேன் என்று’ வாழ்வில் நம்பிக்கையின்தை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. வித்தியாசமான முறையில் ‘வறுமையின் நிறம் சாம்பல்’ என்ற கவிதை அமைப்பு காணப்படுகின்றது. ‘அவர்கள் எங்களை அக்னி அபிஷேகம் செய்து பார்த்தார்கள் அப்போது புரிந்தது அவர்களுக்கு வறுமையின் நிறம் சாம்பல் என்று..’ மனிதனின் பார்வைகள் வெவ்வேறுபட்ட கோணங்களில் அமைவதற்குச் சரியான எடுத்துக் காட்டு.

‘மித்ரா’

கவிஞரின் பேணா ‘மதில் மேல் பூணையாக’ தவிப்பதாகப்படுகின்றது.

காதற் கவிதைகளைப் பொறுத் தவரையில் காதற் தோல்விகளையே பெரும்பான்மையானவை கட்டுகின்றன. ‘என் கிராமத்து கிளிக்குஞ்சுக்கு’ கவிதையின் ‘காதுக்குள் மனக விரித்தாயே சுந்தரி’ என்ற வரிகள் நயக்கத் தக்கது. ‘வேப்பங் கொழுந்து கடித்துத் துப்பிய நிலை உன் நீண்ட மௌனத்தால் என் மனக்கு’ என்ற வரிகளில் கிராமிய மணம் கமழுகின்றது. ‘காதலர் நேரம்’ என்ற கவிதையில் ‘கண்மணி’ என விளித்த பெண்ணை ‘தாவணி மிருகம்’, ‘உன் வட்டில் பேய்க் கதைகள் பிசாகக்கதைகள்’ ‘நெஞ்சு கடும் உன் அலுமினியப் பார்வை’ எனும்போது பெண்ணின மௌனமை அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டது.

‘அழுதமுது கண் கஞ்சுக்குச் சொந்தமில்லாமல் போனது கண்ணீர் மட்டுமல்ல நல்ல நல்ல கனவுகளும் தான்’, ‘என் காதல் ஜனிக்கும் முன்னே மரித்து விட்ட மழலை இவன் கிரக ணங்களே வாழ்வாகிவிட்ட வானம்’,

‘குழந்தைப் பருவத்தில் நீ பொம்மை கேட்டபோது நானே உனக்கொரு பொம்மையானேன் இப்போது நீ குமரியடி நீ விளையாட நான் பொம்மையல்ல’, ‘சுந்தரி தோற்றுப் போனது என் வீணையல்லவே மீதத் தெரியாத உன் இதயம்’ என்ற வரிகள் மிக ஆழமானவை!

கவிதைப் படைப்பில் தமிழ் ஆங்காங்கே தளம்புகின்றது. ஒவ்வொரு ஆங்கில வார்த்தையும் வரும்போது தமிழின் தனித்துவம் இழக்கப்படுகின்றது. சில கவிதைகளில்.

காதற் தோல்விக் கவிதைகளில் தன் காதல் தோற்றுத்தான் காரணத்தைக் கூற கவிஞர் மறந்துவிட்டாரோ மறைத்து விட்டாரோ தெரியவில்லை!

சில கவிதைகளை வாசித்தவுடன் துளியுண்டு புன்னைக்குஞ்கலாம். இன்னும் சில கவிதைகள் கொஞ்சம் அதிகமாகவே புன்னைக்கு வைக்கின்றன!

**இது ஒரு
மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடு**

**எழுதப்படாத கவிதைக்கு
வரையப்படாத சித்திராம்**

**பொமினிக் ஜீவாவின்
சிய வரலாறு.**

(இரண்டாம் பதிபு ~ புதிய தகவல்களுடன்.)

முன் வந்து இப்படியான இலக்கிய ஒன்று கூடல்களை ஒழுங்கு செய்து நடத்துவதுதான் சிறந்த நடவடிக்கையாகும். அதற்கு வேண்டுமானால் ஒத்துழைப்புத் தரலாம். தருவேன்.

► உங்களது காலத் தில் இருந்தது போன்ற இலக்கிய உத்வேகம் இன்றைய இளந் தலை முறையினிடம் இல்லையே, இதை ஊக்குவிப்பதற்கு வழிமுறை என்ன?

வவுனியா என்.தனல்லீ

எங்களது காலத்தில் ஒருவகைத் துழிபு இருந்தது. பல கட்டங்களில் பல ஊர்களுக்கும் சென்று இலக்கியக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டோம். கூடிய கூடி விவாதத்தோம். சர்ச்சை செய்தோம். ஓர் ஊக்கம் நம்மிடையே பிரந்தது. இளந் தலைமுறையினர் இதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

► உங்களை ஒரு நடுநிலை தவராத எழுத்தாளன் எனச் சொல்ல வாமா?

சாவகச்சோி எம்.உதயன்

இன்றைய இந்தச் சமூக அமையில் நடுநிலை என்ற சொல்லுக்கே அர்த்த மில்லை. நடுநிலை என்பதே ஒரு பம்மாத்து. எந்தத் தனி மனிதனை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கூது அமைப்புகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் சார்பு நிலைப்பட்வர்களாகவே நடைமுறையில் இயங்கி வருகின்றனர்! ஆனால், ஜன நாயகம் என்ற போர்வையைப் போர்த்த வண்ணம் தாம் நடுநிலைவாதிகள் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

நான் என்னை உருவக்கிய மக்களின் நல உரிமைகள் பக்கம் சார்ந்தவன். எனவே என்னை ஒரு நடுநிலையாளன் எனச் சொல்லிக் கொள்வதைக் கொள்கையளவில் விரும்பாதவன்.

► கமலின் சண்டியர் என்ற திறைப் படத்திற்கு அந்தப் பெயர் வைக்கக் கூடாது என இயக்கம் நடத்தி அப்பெயர் மாற்றப்பட்டு விட்டதே, அது சரிதானா?

கோப்பாய் எம்.பரஞ்சோதி

கலை வெளிப்பாட்டிற்கு இப்படி இப்படி எதிர்ப்புத் தெரிவித்துத் தடை ஏற்படுத்த முயற்சியிடு காலக் கிருதத்தில் ஆரோக்கியமான மாற்றுக் கருத்துக் களுக்கே எதிரானதாக முடிவில் வந்தடையும். கருத்துக்களை கருத்துக்களால் மோதி ஒதுக்க வேண்டுமே தனி, அரசியல் மேலாதிக்கத்தால் மிரட்ட முனைந்து செயல்படுவது அரசு பயங்கரவாதத்தில் தான் முடியும். இது ஆபத்தானது.

► இன்றைய சினிமா உலகம் பாரிய நெருக்கடிக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்றதே, இதற்கு முடிவே இல்லையா?

பதுளை எம்.ரகுவரன்

சினிமா பல காலங்களில், பல கட்டங்களில் இதைப்போன்ற பாரிய நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்தே வாழ்ந்து வந்துள்ளது. இந்த நெருக்கடி யிலிருந்தும் தமிழச் சினிமா புதுப் போலிவுடன் தப்பிப் பிழைக்கும். நிச்சயம்.

புத்தளம் மாவட்டத்தில் ஒரு புத்தக இல்லம்
சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
எம்.ந. குணசேனைவின் ஏஜன்ட்

மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடுகள்
அனைத்தையும் இங்கு பெற்றுக் கொள்ளலாம்

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத் தேவையான காகிதாதிகள்,
பாடநூல்கள், அகராதிகள், உபகரணங்கள்,
இலக்கிய நூல்கள், சஞ்சிகைகள்,
சமுத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களின்
நூல்கள் அனைத்திற்கும்

புத்தகக் காட்சியும் வீற்பண்ணயும்

சாஹித்திய புத்தக இல்லம்
இல. 4, குருநாகல் வீதி,
(பஸ்நிலையத்திற்கு அண்மையில்)
புத்தளம்.

தொலைபேசி/தொலைநகல் : 032-66875

சமுத்து மற்றும் புலம் பெயர்ந்த எழுத்தாளர்களும்.
பாடநூல் வெளியிட்டாளர்களும் தயவு செய்து தொடர்பு கொள்ளுகின்றன.
உங்கள் நூல்களை காட்சிக்கு வைத்து விற்பனை செய்து உதவுவோம்.

Mallikai

August 2003

PARA

EXPO PRODUCTS (PVT.) LTD.

**Exporters of
Non Traditional
Sri Lankan Foods**

**30, SEA AVENUE,
COLOMBO - 03.
TEL: 573717**